

LEGE nr. 319 din 14 iulie 2006

a securității și sănătății în munca

EMITENT: PARLAMENTUL

PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL nr. 646 din 26 iulie 2006

Data intrării în vigoare : 1 octombrie 2006

Forma actualizată valabilă la data de : 16 octombrie 2017

Prezenta formă actualizată este valabilă de la 19 iulie 2017 până la 16 octombrie 2017

---

*) Notă CTCE:

*) Forma consolidată a [LEGII nr. 319 din 14 iulie 2006](#), publicate în Monitorul Oficial nr. 646 din 26 iulie 2006, la data de 16 octombrie 2017 este realizată prin includerea modificărilor și completărilor aduse de: [LEGEA nr. 51 din 19 martie 2012](#); [LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012](#); [DECIZIA nr. 513 din 4 iulie 2017](#).

Conținutul acestui act aparține exclusiv S.C. Centrul Teritorial de Calcul Electronic S.A. Piatra-Neamț și nu este un document cu caracter oficial, fiind destinat informării utilizatorilor.

Conținutul acestui act aparține exclusiv S.C. Centrul Teritorial de Calcul Electronic S.A. Piatra-Neamț și nu este un document cu caracter oficial, fiind destinat pentru informarea utilizatorilor.

Parlamentul României adopta prezenta lege.

CAP. I

Dispoziții generale

ART. 1

(1) Prezenta lege are ca scop instituirea de măsuri privind promovarea îmbunătățirii securității și sănătății în munca a lucrătorilor.

(2) Prezenta lege stabilește principiile generale referitoare la prevenirea riscurilor profesionale, protecția sănătății și securitatea lucrătorilor, eliminarea factorilor de risc și accidentare, informarea, consultarea, participarea echilibrată potrivit legii, instruirea lucrătorilor și a reprezentanților lor, precum și direcțiile generale pentru implementarea acestor principii.

ART. 2

Convențiile internaționale și contractele bilaterale încheiate de persoane juridice române cu parteneri străini, în vederea efectuării de lucrări cu personal român pe teritoriul altor țări, vor cuprinde clauze privind securitatea și sănătatea în munca.

CAP. II

Domeniu de aplicare

ART. 3

(1) Prezenta lege se aplică în toate sectoarele de activitate, atât publice, cât și private.

(2) Prevederile prezentei legi se aplică angajatorilor, lucrătorilor și reprezentanților lucrătorilor.

ART. 4

(1) Fac excepție de la prevederile art. 3 alin. (1) cazurile în care particularitățile inerente ale anumitor activități specifice din serviciile publice, cum ar fi forțele armate sau poliția, precum și cazurile de dezastre, inundații și pentru realizarea măsurilor de protecție civilă, vin în contradicție cu prezenta lege.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1) trebuie să se asigure securitatea și sănătatea lucrătorilor, ținându-se seama de principiile stabilite prin prezenta lege.

ART. 5

În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

a) lucrator - persoana angajata de către un angajator, potrivit legii, inclusiv studenții, elevii în perioada efectuării stagiului de practică, precum și ucenicii și alți participanți la procesul de muncă, cu excepția persoanelor care prestează activități casnice;

b) angajator - persoana fizică sau juridică ce se afla în raporturi de muncă ori de serviciu cu lucrătorul respectiv și care are responsabilitatea întreprinderii și/sau unității;

c) alți participanți la procesul de muncă - persoane aflate în întreprindere și/sau unitate, cu permisiunea angajatorului, în perioada de verificare prealabilă a aptitudinilor profesionale în vederea angajării, persoane care prestează activități în folosul comunității sau activități în regim de voluntariat, precum și someri pe durata participării la o formă de pregătire profesională și persoane care nu au contract individual de muncă încheiat în formă scrisă și pentru care se poate face dovada prevederilor contractuale și a prestațiilor efectuate prin orice alt mijloc de probă;

d) reprezentant al lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor - persoana aleasă, selectată sau desemnată de lucrători, în conformitate cu prevederile legale, să îi reprezinte pe aceștia în ceea ce privește problemele referitoare la protecția securității și sănătății lucrătorilor în munca;

e) prevenire - ansamblul de dispoziții sau măsuri luate ori prevăzute în toate etapele procesului de muncă, în scopul evitării sau diminuării riscurilor profesionale;

f) eveniment - accidentul care a antrenat decesul sau vătămări ale organismului, produs în timpul procesului de muncă ori în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu, situația de persoana dată dispărută sau accidentul de traseu ori de circulație, în condițiile în care au fost implicate persoane angajate, incidentul periculos, precum și cazul susceptibil de boala profesională sau legată de profesiune;

g) accident de muncă - vătămarea violentă a organismului, precum și intoxicația acută profesională, care au loc în timpul procesului de muncă sau în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu și care provoacă incapacitate temporară de muncă de cel puțin 3 zile calendaristice, invaliditate ori deces;

h) boala profesională - afecțiunea care se produce ca urmare a exercitării unei meserii sau profesii, cauzată de agenți nocivi fizici, chimici ori biologici caracteristici locului de muncă, precum și de suprasolicitarea diferitelor organe sau sisteme ale organismului, în procesul de muncă;

i) echipament de muncă - orice masina, aparat, unealta sau instalatie folosită în munca;

j) echipament individual de protecție - orice echipament destinat a fi purtat sau manuit de un lucrator pentru a-l proteja împotriva unuia ori mai multor riscuri care ar putea sa îi pună în pericol securitatea și sănătatea la locul de muncă, precum și orice supliment sau accesoriu proiectat pentru a îndeplini acest obiectiv;

k) loc de muncă - locul destinat sa cuprindă posturi de lucru, situat în clădirile întreprinderii și/sau unității, inclusiv orice alt loc din aria întreprinderii și/sau unității la care lucrătorul are acces în cadrul desfășurării activității;

l) pericol grav și iminent de accidentare - situația concretă, reală și actuala căreia îi lipsește doar prilejul declansator pentru a produce un accident în orice moment;

m) stagiul de practica - instruirea cu caracter aplicativ, specifica meseriei sau specialitatii în care se pregătesc elevii, studenții, ucenicii, precum și somerii în perioada de reconversie profesională;

n) securitate și sănătate în munca - ansamblul de activități instituționalizate având ca scop asigurarea celor mai bune condiții în desfășurarea procesului de muncă, apărarea vieții, integrității fizice și psihice, sănătății lucrătorilor și a altor persoane participante la procesul de muncă;

o) incident periculos - evenimentul identificabil, cum ar fi explozia, incendiul, avaria, accidentul tehnic, emisiile majore de noxe, rezultat din disfuncționalitatea unei activități sau a unui echipament de muncă sau/și din comportamentul neadecvat al factorului uman care nu a afectat lucrătorii, dar ar fi fost posibil să aibă asemenea urmări și/sau a cauzat ori ar fi fost posibil sa producă pagube materiale;

p) servicii externe - persoane juridice sau fizice din afară întreprinderii/unității, abilitate sa presteze servicii de protecție și prevenire în domeniul securității și sănătății în munca, conform legii;

q) accident ușor - eveniment care are drept consecința leziuni superficiale care necesita numai acordarea primelor îngrijiri medicale și a antrenat incapacitate de muncă cu o durată mai mica de 3 zile;

r) boala legată de profesiune - boala cu determinare multifactoriala, la care unii factori determinanți sunt de natura profesională.

Norma de aplicare

NORMA (A) 11/10/2006
ART. 2

În înțelesul prezentelor norme metodologice, termenii și expresiile folosite au următoarea semnificație:

1. autorizare a funcționării din punct de vedere al securității și sănătății în muncă - asumarea de către angajator a responsabilității privind legalitatea desfășurării activității din punct de vedere al securității și sănătății în muncă;

2. serviciu intern de prevenire și protecție - totalitatea resurselor materiale și umane alocate pentru efectuarea activităților de prevenire și protecție în întreprindere și/sau unitate;

3. comitet de securitate și sănătate în muncă - organul paritar constituit la nivelul angajatorului, în vederea participării și consultării periodice în domeniul securității și sănătății în muncă, în conformitate cu art. 18 alin. (1)-(3) din lege;

4. zone cu risc ridicat și specific - acele zone din cadrul întreprinderii și/sau unității în care au fost identificate riscuri ce pot genera accidente sau boli profesionale cu consecințe grave, ireversibile, respectiv deces sau invaliditate;

5. accident care produce incapacitate temporară de muncă (ITM) - accident care produce incapacitate temporară de muncă de cel puțin 3 zile calendaristice consecutive, confirmată prin certificat medical sau, după caz, prin alte documente medicale, potrivit prevederilor legale;

6. accident care produce invaliditate (INV) - accident care produce invaliditate confirmată prin decizie de încadrare într-un grad de invaliditate, emisă de organele medicale în drept;

7. accident mortal (D) - accident în urma căruia se produce decesul accidentatului, confirmat imediat sau după un interval de timp, în baza unui act medico-legal;

8. accident colectiv - accidentul în care au fost accidentate cel puțin 3 persoane, în același timp și din aceleași cauze, în cadrul aceluiași eveniment;

9. accident de muncă de circulație - accident survenit în timpul circulației pe drumurile publice sau generat de traficul rutier, dacă persoana vătămată se afla în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu;

10. accident de muncă de traseu:

a) accident survenit în timpul și pe traseul normal al deplasării de la locul de muncă la domiciliu și invers și care a antrenat vătămarea sau decesul;

b) accident survenit pe perioada pauzei reglementare de masă în locuri organizate de angajator, pe traseul normal al deplasării de la locul de muncă la locul unde ia masa și invers, și care a antrenat vătămarea sau decesul;

c) accident care a antrenat vătămarea sau decesul, petrecut pe traseul normal al deplasării de la locul de muncă la locul unde își încasează salariul și invers, dacă acesta este organizat de angajator în afara unității;

11. accident în afara muncii - accident care nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 5 lit. g) și la art. 30 din lege;

12. invaliditate - pierdere parțială sau totală a capacității de muncă, confirmată prin decizie de încadrare într-un grad de invaliditate, emisă de organele medicale în drept;

13. invaliditate evidentă - pierdere a capacității de muncă datorată unor vătămări evidente, cum ar fi un braț smuls din umăr,

produse în urma unui eveniment, până la emiterea deciziei de încadrare într-un grad de invaliditate de către organele medicale în drept;

14. intoxicație acută profesională - stare patologică apărută brusc, ca urmare a expunerii organismului la noxe existente la locul de muncă;

15. îndatoriri de serviciu - sarcini profesionale stabilite în: contractul individual de muncă, regulamentul intern sau regulamentul de organizare și funcționare, fișa postului, deciziile scrise, dispozițiile scrise ori verbale ale conducătorului direct sau ale șefilor ierarhici ai acestuia;

16. comunicare - procedura prin care angajatorul comunică producerea unui eveniment, de îndată, autorităților prevăzute la art. 27 alin. (1) din lege;

17. evidență - mijloacele și modalitățile de păstrare a informațiilor referitoare la evenimentele produse;

18. cercetare a bolilor profesionale - procedură efectuată în mod sistematic, cu scopul de a stabili caracterul de profesionalitate a bolii semnalate;

19. semnalare a bolilor profesionale - procedură prin care se indică pentru prima oară faptul că o boală ar putea fi profesională;

20. raportare a bolilor profesionale - procedură prin care se transmit informații referitoare la bolile profesionale declarate potrivit legii la Centrul național de coordonare metodologică și informare privind bolile profesionale și la Centrul Național pentru Organizarea și Asigurarea Sistemului Informațional și Informatic în Domeniul Sănătății București.

CAP. III

Obligațiile angajatorilor

SECȚIUNEA 1

Obligații generale ale angajatorilor

ART. 6

(1) Angajatorul are obligația de a asigura securitatea și sănătatea lucrătorilor în toate aspectele legate de muncă.

(2) În cazul în care un angajator apelează la servicii externe, acesta nu este exonerat de responsabilitățile sale în acest domeniu.

(3) Obligațiile lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în munca nu aduc atingere principiului responsabilității angajatorului.

ART. 7

(1) În cadrul responsabilităților sale, angajatorul are obligația să ia măsurile necesare pentru:

- a) asigurarea securității și protecția sănătății lucrătorilor;
- b) prevenirea riscurilor profesionale;
- c) informarea și instruirea lucrătorilor;

d) asigurarea cadrului organizatoric și a mijloacelor necesare securității și sănătății în munca.

(2) Angajatorul are obligația sa urmărească adaptarea măsurilor prevăzute la alin. (1), ținând seama de modificarea condițiilor, și pentru îmbunătățirea situațiilor existente.

(3) Angajatorul are obligația sa implementeze măsurile prevăzute la alin. (1) și (2) pe baza următoarelor principii generale de prevenire:

- a) evitarea riscurilor;
- b) evaluarea riscurilor care nu pot fi evitate;
- c) combaterea riscurilor la sursa;
- d) adaptarea muncii la om, în special în ceea ce privește proiectarea posturilor de muncă, alegerea echipamentelor de muncă, a metodelor de muncă și de producție, în vederea reducerii monotoniei muncii, a muncii cu ritm predeterminat și a diminuării efectelor acestora asupra sănătății;
- e) adaptarea la progresul tehnic;
- f) înlocuirea a ceea ce este periculos cu ceea ce nu este periculos sau cu ceea ce este mai puțin periculos;
- g) dezvoltarea unei politici de prevenire coerente care să cuprindă tehnologiile, organizarea muncii, condițiile de muncă, relațiile sociale și influența factorilor din mediul de muncă;
- h) adoptarea, în mod prioritar, a măsurilor de protecție colectivă fata de măsurile de protecție individuală;
- i) furnizarea de instrucțiuni corespunzătoare lucrătorilor.

(4) Fără a aduce atingere altor prevederi ale prezentei legi, ținând seama de natura activităților din întreprindere și/sau unitate, angajatorul are obligația:

- a) sa evalueze riscurile pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor, inclusiv la alegerea echipamentelor de muncă, a substanțelor sau preparatelor chimice utilizate și la amenajarea locurilor de muncă;
- b) ca, ulterior evaluării prevăzute la lit. a) și dacă este necesar, măsurile de prevenire, precum și metodele de lucru și de producție aplicate de către angajator să asigure îmbunătățirea nivelului securității și al protecției sănătății lucrătorilor și să fie integrate în ansamblul activităților întreprinderii și/sau unității respective și la toate nivelurile ierarhice;
- c) sa ia în considerare capacitățile lucrătorului în ceea ce privește securitatea și sănătatea în munca, atunci când îi încredințează sarcini;
- d) să asigure ca planificarea și introducerea de noi tehnologii să facă obiectul consultărilor cu lucrătorii și/sau reprezentanții acestora în ceea ce privește consecințele asupra securității și sănătății lucrătorilor, determinate de alegerea echipamentelor, de condițiile și mediul de muncă;
- e) sa ia măsurile corespunzătoare pentru ca, în zonele cu risc ridicat și specific, accesul să fie permis numai lucrătorilor care au primit și și-au însușit instrucțiunile adecvate.

(5) Fără a aduce atingere altor prevederi ale prezentei legi, atunci când în același loc de muncă își desfășoară activitatea lucrători din mai multe întreprinderi și/sau unități, angajatorii acestora au următoarele obligații:

- a) sa coopereze în vederea implementării prevederilor privind securitatea, sănătatea și igiena în munca, luând în considerare natura activităților;
- b) să își coordoneze acțiunile în vederea protecției lucrătorilor și prevenirii riscurilor profesionale, luând în considerare natura activităților;
- c) să se informeze reciproc despre riscurile profesionale;
- d) sa informeze lucrătorii și/sau reprezentanții acestora despre riscurile profesionale.

(6) Măsurile privind securitatea, sănătatea și igiena în munca nu trebuie să comporte în nicio situație obligații financiare pentru lucrători.

SECȚIUNEA a 2-a

Servicii de prevenire și protecție

ART. 8

(1) Fără a aduce atingere obligațiilor prevăzute la art. 6 și 7, angajatorul desemnează unul sau mai mulți lucrători pentru a se ocupa de activitățile de protecție și de activitățile de prevenire a riscurilor profesionale din întreprindere și/sau unitate, denumiți în continuare lucrători desemnați.

(2) Lucrătorii desemnați nu trebuie să fie prejudiciați ca urmare a activității lor de protecție și a celei de prevenire a riscurilor profesionale.

(3) Lucrătorii desemnați trebuie să dispună de timpul necesar pentru a-și putea îndeplini obligațiile ce le revin prin prezenta lege.

(4) Dacă în întreprindere și/sau unitate nu se pot organiza activitățile de prevenire și cele de protecție din lipsa personalului competent, angajatorul trebuie să recurgă la servicii externe.

(5) În cazul în care angajatorul apelează la serviciile externe prevăzute la alin. (4), acestea trebuie să fie informate de către angajator asupra factorilor cunoscuți ca au efecte sau sunt susceptibili de a avea efecte asupra securității și sănătății lucrătorilor și trebuie să aibă acces la informațiile prevăzute la art. 16 alin. (2).

(6) Lucrătorii desemnați trebuie să aibă, în principal, atribuții privind securitatea și sănătatea în munca și, cel mult, atribuții complementare.

ART. 9

(1) În toate cazurile, pentru a se ocupa de organizarea activităților de prevenire și a celor de protecție, ținând seama de mărimea întreprinderii și/sau unității și/sau de riscurile la care sunt expuși lucrătorii, precum și de distribuția acestora în cadrul întreprinderii și/sau unității, se impune ca:

a) lucrătorii desemnați să aibă capacitatea necesară și să dispună de mijloacele adecvate;

b) serviciile externe să aibă aptitudinile necesare și să dispună de mijloace personale și profesionale adecvate;

c) lucrătorii desemnați și serviciile externe să fie în număr suficient.

(2) Prevenirea riscurilor, precum și protecția sănătății și securitatea lucrătorilor trebuie să fie asigurate de unul sau mai mulți lucrători, de un serviciu ori de servicii distincte din interiorul sau din exteriorul întreprinderii și/sau unității.

(3) Lucrătorul/lucrătorii și/sau serviciul/serviciile prevăzute la alin. (2) trebuie să colaboreze între ei ori de câte ori este necesar.

(4) În cazul microîntreprinderilor și al întreprinderilor mici, în care se desfășoară activități fără riscuri deosebite, angajatorul își poate asuma atribuțiile din domeniul securității și sănătății în munca pentru realizarea măsurilor prevăzute de prezenta lege, dacă are capacitatea necesară în domeniu.

(5) Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei stabilește prin norme metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi capacitățile și aptitudinile necesare, precum și numărul considerat suficient, prevăzute la alin. (1) și (4).

SECȚIUNEA a 3-a

Primul ajutor, stingerea incendiilor, evacuarea lucrătorilor, pericol grav și iminent

ART. 10

(1) Angajatorul are următoarele obligații:

a) să ia măsurile necesare pentru acordarea primului ajutor, stingerea incendiilor și evacuarea lucrătorilor, adaptate naturii activităților și mărimii întreprinderii și/sau unității, ținând seama de alte persoane prezente;

b) să stabilească legăturile necesare cu serviciile specializate, îndeosebi în ceea ce privește primul ajutor, serviciul medical de urgență, salvare și pompieri.

(2) Pentru aplicarea prevederilor alin. (1), angajatorul trebuie să desemneze lucrătorii care aplică măsurile de prim ajutor, de stingere a incendiilor și de evacuare a lucrătorilor.

(3) Numărul lucrătorilor menționați la alin. (2), instruirea lor și echipamentul pus la dispoziția acestora trebuie să fie adecvate mărimii și/sau riscurilor specifice întreprinderii și/sau unității.

ART. 11

(1) Angajatorul are următoarele obligații:

a) să informeze, cât mai curând posibil, toți lucrătorii care sunt sau pot fi expuși unui pericol grav și iminent despre riscurile implicate de acest pericol, precum și despre măsurile luate ori care trebuie să fie luate pentru protecția lor;

b) să ia măsuri și să furnizeze instrucțiuni pentru a da lucrătorilor posibilitatea să oprească lucrul și/sau să părăsească

imediat locul de muncă și să se îndrepte spre o zona sigura, în caz de pericol grav și iminent;

c) sa nu impună lucrătorilor reluarea lucrului în situația în care încă exista un pericol grav și iminent, în afară cazurilor excepționale și pentru motive justificate.

(2) Lucrătorii care, în cazul unui pericol grav și iminent, părăsesc locul de muncă și/sau o zona periculoasa nu trebuie să fie prejudiciati și trebuie să fie protejati împotriva oricăror consecințe negative și nejustificate pentru aceștia.

(3) Angajatorul trebuie să se asigure ca, în cazul unui pericol grav și iminent pentru propria securitate sau a altor persoane, atunci când șeful ierarhic imediat superior nu poate fi contactat, toți lucrătorii sunt ași să aplice măsurile corespunzătoare, în conformitate cu cunoștințele lor și cu mijloacele tehnice de care dispun, pentru a evita consecințele unui astfel de pericol.

(4) Lucrătorii nu trebuie să fie prejudiciati pentru cazurile prevăzute la alin. (3), cu excepția situațiilor în care aceștia acționează imprudent sau dau dovada de neglijența grava.

SECȚIUNEA a 4-a

Alte obligații ale angajatorilor

ART. 12

(1) Angajatorul are următoarele obligații:

a) sa realizeze și să fie în posesia unei evaluări a riscurilor pentru securitatea și sănătatea în munca, inclusiv pentru acele grupuri sensibile la riscuri specifice;

b) sa decidă asupra măsurilor de protecție care trebuie luate și, după caz, asupra echipamentului de protecție care trebuie utilizat;

c) sa țină evidenta accidentelor de muncă ce au ca urmare o incapacitate de muncă mai mare de 3 zile de lucru, a accidentelor ușoare, a bolilor profesionale, a incidentelor periculoase, precum și a accidentelor de muncă, astfel cum sunt definite la art. 5 lit. g);

d) sa elaboreze pentru autoritățile competente și în conformitate cu reglementările legale rapoarte privind accidentele de muncă suferite de lucrătorii săi.

(2) Prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei, în funcție de natura activităților și de mărimea întreprinderilor, se vor stabili obligațiile ce revin diferitelor categorii de întreprinderi cu privire la întocmirea documentelor prevăzute la alin. (1).

ART. 13

În vederea asigurării condițiilor de securitate și sănătate în munca și pentru prevenirea accidentelor de muncă și a bolilor profesionale, angajatorii au următoarele obligații:

a) sa adopte, din faza de cercetare, proiectare și execuție a construcțiilor, a echipamentelor de muncă, precum și de elaborare a tehnologiilor de fabricație, soluții conforme prevederilor legale în vigoare privind securitatea și sănătatea în munca, prin a căror

aplicare să fie eliminate sau diminuate riscurile de accidentare și de îmbolnavire profesională a lucrătorilor;

b) sa întocmească un plan de prevenire și protecție compus din măsuri tehnice, sanitare, organizatorice și de alta natura, bazat pe evaluarea riscurilor, pe care să îl aplice corespunzător condițiilor de muncă specifice unității;

c) să obțină autorizația de funcționare din punctul de vedere al securității și sănătății în munca, înainte de începerea oricărei activități, conform prevederilor legale;

d) sa stabilească pentru lucrători, prin fișa postului, atribuțiile și răspunderile ce le revin în domeniul securității și sănătății în munca, corespunzător funcțiilor exercitate;

e) sa elaboreze instrucțiuni proprii, în spiritul prezentei legi, pentru completarea și/sau aplicarea reglementărilor de securitate și sănătate în munca, ținând seama de particularitățile activităților și ale locurilor de muncă aflate în responsabilitatea lor;

f) să asigure și sa controleze cunoașterea și aplicarea de către toți lucrătorii a măsurilor prevăzute în planul de prevenire și de protecție stabilit, precum și a prevederilor legale în domeniul securității și sănătății în munca, prin lucrătorii desemnați, prin propria competența sau prin servicii externe;

g) sa ia măsuri pentru asigurarea de materiale necesare informării și instruirii lucrătorilor, cum ar fi afișe, pliante, filme și diafilme cu privire la securitatea și sănătatea în munca;

h) să asigure informarea fiecărei persoane, anterior angajării în munca, asupra riscurilor la care aceasta este expusă la locul de muncă, precum și asupra măsurilor de prevenire și de protecție necesare;

i) sa ia măsuri pentru autorizarea exercitării meseriilor și a profesiilor prevăzute de legislația specifică;

j) sa angajeze numai persoane care, în urma examenului medical și, după caz, a testării psihologice a aptitudinilor, corespund sarcinii de muncă pe care urmează sa o execute și să asigure controlul medical periodic și, după caz, controlul psihologic periodic, ulterior angajării;

k) sa țină evidenta zonelor cu risc ridicat și specific prevăzute la art. 7 alin. (4) lit. e);

l) să asigure funcționarea permanentă și corectă a sistemelor și dispozitivelor de protecție, a aparaturii de măsură și control, precum și a instalațiilor de captare, reținere și neutralizare a substanțelor nocive degajate în desfășurarea proceselor tehnologice;

m) să prezinte documentele și sa dea relațiile solicitate de inspectorii de muncă în timpul controlului sau al efectuării cercetării evenimentelor;

n) să asigure realizarea măsurilor dispuse de inspectorii de muncă cu prilejul vizitelor de control și al cercetării evenimentelor;

o) sa desemneze, la solicitarea inspectorului de muncă, lucrătorii care să participe la efectuarea controlului sau la cercetarea evenimentelor;

p) sa nu modifice starea de fapt rezultată din producerea unui accident mortal sau colectiv, în afară de cazurile în care menținerea

acestei stări ar genera alte accidente ori ar periclita viața accidentaților și a altor persoane;

q) să asigure echipamente de muncă fără pericol pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor;

r) să asigure echipamente individuale de protecție;

s) să acorde obligatoriu echipament individual de protecție nou, în cazul degradării sau al pierderii calităților de protecție.

ART. 14

Alimentația de protecție se acordă în mod obligatoriu și gratuit de către angajatori persoanelor care lucrează în condiții de muncă ce impun acest lucru și se stabilește prin contractul colectiv de muncă și/sau contractul individual de muncă.

ART. 15

(1) Materialele igienico-sanitare se acordă în mod obligatoriu și gratuit de către angajatori.

(2) Categoriile de materiale igienico-sanitare, precum și locurile de muncă ce impun acordarea acestora se stabilesc prin contractul colectiv de muncă și/sau contractul individual de muncă.

SECȚIUNEA a 5-a

Informarea lucrătorilor

ART. 16

(1) Ținând seama de mărimea întreprinderii și/sau a unității, angajatorul trebuie să ia măsuri corespunzătoare, astfel încât lucrătorii și/sau reprezentanții acestora să primească, în conformitate cu prevederile legale, toate informațiile necesare privind:

a) riscurile pentru securitate și sănătate în munca, precum și măsurile și activitățile de prevenire și protecție atât la nivelul întreprinderii și/sau unității, în general, cât și la nivelul fiecărui post de lucru și/sau fiecărei funcții;

b) măsurile luate în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (2) și (3).

(2) Angajatorul trebuie să ia măsuri corespunzătoare astfel încât angajatorii lucrătorilor din orice întreprindere și/sau unitate exterioară, care desfășoară activități în întreprinderea și/sau în unitatea sa, să primească informații adecvate privind aspectele la care s-a făcut referire la alin. (1), care privesc acești lucrători.

ART. 17

Angajatorul trebuie să ia măsuri corespunzătoare pentru ca lucrătorii desemnați sau reprezentanții lucrătorilor, cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor, în vederea îndeplinirii atribuțiilor și în conformitate cu prevederile prezentei legi, să aibă acces la:

a) evaluarea riscurilor și măsurile de protecție, prevăzute la art. 12 alin. (1) lit. a) și b);

b) evidenta și rapoartele prevăzute la art. 12 alin. (1) lit. c) și d);

c) informații privind măsurile din domeniul securității și sănătății în munca, precum și informații provenind de la instituțiile de control și autoritățile competente în domeniu.

SECȚIUNEA a 6-a

Consultarea și participarea lucrătorilor

ART. 18

(1) Angajatorii consulta lucrătorii și/sau reprezentanții lor și permit participarea acestora la discutarea tuturor problemelor referitoare la securitatea și sănătatea în munca.

(2) Aplicarea prevederilor alin. (1) implica:

- a) consultarea lucrătorilor;
- b) dreptul lucrătorilor și/sau reprezentanților lor să facă propuneri;
- c) participarea echilibrată.

(3) Lucrătorii și/sau reprezentanții lucrătorilor definiți la art. 5 lit. d) iau parte în mod echilibrat sau sunt consultați în prealabil și în timp util de către angajator cu privire la:

- a) orice măsură care ar afecta semnificativ securitatea și sănătatea în munca;
- b) desemnarea lucrătorilor la care s-a făcut referire la art. 8 alin. (1) și la art. 10 alin. (2), precum și cu privire la activitățile la care s-a făcut referire la art. 8 alin. (1);
- c) informațiile la care s-a făcut referire în art. 12 alin. (1), art. 16 și 17;
- d) recurgerea, după caz, la servicii externe, conform art. 8 alin. (4);
- e) organizarea și planificarea instruirii prevăzute la art. 20 și 21.

(4) Reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor au dreptul să solicite angajatorului să ia măsuri corespunzătoare și să prezinte propuneri în acest sens, în scopul diminuării riscurilor pentru lucrători și/sau al eliminării surselor de pericol.

(5) Reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor sau lucrătorii nu pot fi prejudiciați din cauza activităților la care s-a făcut referire în alin. (1)-(3).

(6) Angajatorul trebuie să acorde reprezentanților lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor un timp adecvat, fără diminuarea drepturilor salariale, și să le furnizeze mijloacele necesare pentru a-și putea exercita drepturile și atribuțiile care decurg din prezenta lege.

(7) Reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor și/sau lucrătorii au dreptul să apeleze la autoritățile competente, în cazul în care considera că măsurile adoptate și mijloacele utilizate de către

angajator nu sunt suficiente pentru asigurarea securității și sănătății în munca.

(8) Reprezentanților lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor trebuie să li se acorde posibilitatea de a-și prezenta observațiile inspectorilor de muncă și inspectorilor sanitari, în timpul vizitelor de control.

ART. 19

În vederea realizării prevederilor art. 16, 17 și ale art. 18 alin. (1), la nivelul angajatorului se înființează, se organizează și funcționează comitete de securitate și sănătate în munca.

Norma de aplicare

. NORMA (A) 11/10/2006

ART. 52

Reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă, definiți conform art. 5 lit. d) din lege, sunt aleși de către și dintre lucrătorii din întreprindere și/sau unitate, conform celor stabilite prin contractul colectiv de muncă, regulamentul intern sau regulamentul de organizare și funcționare.

ART. 53

(1) Numărul de reprezentanți ai lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor, care se aleg, va fi stabilit prin contractul colectiv de muncă, regulamentul intern sau regulamentul de organizare și funcționare, în funcție de numărul total al lucrătorilor din întreprindere și/sau unitate.

(2) Numărul minim prevăzut la alin. (1) va fi stabilit după cum urmează:

a) un reprezentant, în cazul întreprinderilor și/sau unităților care au între 10 și 49 de lucrători inclusiv;

b) 2 reprezentanți, în cazul întreprinderilor și/sau unităților care au sub 50 și 100 de lucrători inclusiv;

c) conform cerințelor prevăzute la art. 60 alin. (3), în cazul întreprinderilor și/sau unităților care au peste 101 lucrători inclusiv.

ART. 54

Lucrătorii comunică în scris angajatorului numărul și numele reprezentanților lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă.

ART. 55

(1) Reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor trebuie să urmeze un program de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă, cu o durată de cel puțin 40 de ore, cu conținutul minim conform celui prevăzut în anexa nr. 6 lit. A.

(2) Îndeplinirea cerinței prevăzute la alin. (1) se atestă printr-un document de absolvire a programului de pregătire.

ART. 56

Reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă sunt consultați și participă, în conformitate cu art. 18 din lege, și pot desfășura următoarele activități:

- a) colaborează cu angajatorul pentru îmbunătățirea condițiilor de securitate și sănătate în muncă;
- b) însoțesc echipa/persoana care efectuează evaluarea riscurilor;
- c) ajută lucrătorii să conștientizeze necesitatea aplicării măsurilor de securitate și sănătate în muncă;
- d) aduc la cunoștință angajatorului sau comitetului de securitate și sănătate în muncă propunerile lucrătorilor referitoare la îmbunătățirea condițiilor de muncă;
- e) urmăresc realizarea măsurilor din planul de prevenire și protecție;
- f) informează autoritățile competente asupra nerespectării prevederilor legale în domeniul securității și sănătății în muncă.

. NORMA (A) 11/10/2006

ART. 57

(1) Comitetul de securitate și sănătate în muncă se constituie în unitățile care au un număr de cel puțin 50 de lucrători, inclusiv cu capital străin, care desfășoară activități pe teritoriul României.

(2) Inspectorul de muncă poate impune constituirea comitetului de securitate și sănătate în muncă în unitățile cu un număr mai mic de 50 de lucrători în funcție de natura activității și de riscurile identificate.

(3) În cazul în care activitatea se desfășoară în unități dispersate teritorial, se pot înființa mai multe comitete de securitate și sănătate în muncă; numărul acestora se stabilește prin contractul colectiv de muncă aplicabil sau prin regulamentul intern ori regulamentul de organizare și funcționare.

(4) Comitetul de securitate și sănătate în muncă se constituie și în cazul activităților care se desfășoară temporar, respectiv cu o durată mai mare de 3 luni.

(5) În unitățile care au mai puțin de 50 de lucrători, unde nu s-a constituit comitet de securitate și sănătate în muncă, atribuțiile acestuia revin reprezentanților lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor.

ART. 58

(1) Comitetul de securitate și sănătate în muncă este constituit din următorii membri:

- a) angajator sau reprezentantul său legal;
- b) reprezentanți ai angajatorului cu atribuții de securitate și sănătate în muncă;
- c) reprezentanți ai lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor;

d) medicul de medicină a muncii.

(2) Numărul reprezentanților lucrătorilor este egal cu numărul format din angajator sau reprezentantul său legal și reprezentanții angajatorului.

(3) Lucrătorul desemnat sau reprezentantul serviciului intern de prevenire și protecție este secretarul comitetului de securitate și sănătate în muncă.

ART. 59

(1) Reprezentanții lucrătorilor în comitetul de securitate și sănătate în muncă vor fi aleși pe o perioadă de 2 ani.

(2) În cazul în care unul sau mai mulți reprezentanți ai lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor se retrag din comitetul de securitate și sănătate în muncă, aceștia vor fi înlocuiți imediat prin alți reprezentanți aleși.

ART. 60

(1) Modalitatea de desemnare a reprezentanților lucrătorilor în comitetele de securitate și sănătate în muncă va fi stabilită prin contractul colectiv de muncă, regulamentul intern sau regulamentul de organizare și funcționare.

(2) Reprezentanții lucrătorilor în comitetele de securitate și sănătate în muncă vor fi desemnați de către lucrători dintre reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor.

(3) Numărul minim al reprezentanților lucrătorilor în comitetele de securitate și sănătate în muncă se stabilește în funcție de numărul total al lucrătorilor din întreprindere/unitate, după cum urmează:

- a) de la 10 la 100 de lucrători - 2 reprezentanți;
- b) de la 101 la 500 de lucrători - 3 reprezentanți;
- c) de la 501 la 1.000 de lucrători - 4 reprezentanți;
- d) de la 1.001 la 2.000 de lucrători - 5 reprezentanți;
- e) de la 2.001 la 3.000 de lucrători - 6 reprezentanți;
- f) de la 3.001 la 4.000 de lucrători - 7 reprezentanți;
- g) peste 4.000 de lucrători - 8 reprezentanți.

ART. 61

(1) Angajatorul are obligația să acorde fiecărui reprezentant al lucrătorilor în comitetele de securitate și sănătate în muncă timpul necesar exercitării atribuțiilor specifice.

(2) Timpul alocat acestei activități va fi considerat timp de muncă și va fi de cel puțin:

- a) 2 ore pe lună în unitățile având un efectiv de până la 99 de lucrători;
- b) 5 ore pe lună în unitățile având un efectiv între 100 și 299 de lucrători;
- c) 10 ore pe lună în unitățile având un efectiv între 300 și 499 de lucrători;

d) 15 ore pe lună în unitățile având un efectiv între 500 și 1.499 de lucrători;

e) 20 de ore pe lună în unitățile având un efectiv de 1.500 de lucrători și peste.

(3) Instruirea necesară exercitării rolului de membru în comitetul de securitate și sănătate în muncă trebuie să se realizeze în timpul programului de lucru și pe cheltuiala unității.

ART. 62

Angajatorul sau reprezentantul său legal este președintele comitetului de securitate și sănătate în muncă.

ART. 63

Membrii comitetului de securitate și sănătate în muncă se nominalizează prin decizie scrisă a președintelui acestuia, iar componența comitetului va fi adusă la cunoștință tuturor lucrătorilor.

ART. 64

(1) La întrunirile comitetului de securitate și sănătate în muncă vor fi convocați să participe lucrătorii desemnați, reprezentanții serviciului intern de prevenire și protecție și, în cazul în care angajatorul a contractat unul sau mai multe servicii externe de prevenire și protecție, reprezentanții acestora.

(2) La întrunirile comitetului de securitate și sănătate în muncă pot participa inspectori de muncă.

SECȚIUNEA a 2-a

Funcționarea comitetului de securitate și sănătate în muncă

ART. 65

Comitetul de securitate și sănătate în muncă funcționează în baza regulamentului de funcționare propriu.

ART. 66

(1) Angajatorul are obligația să asigure întrunirea comitetului de securitate și sănătate în muncă cel puțin o dată pe trimestru și ori de câte ori este necesar.

(2) Ordinea de zi a fiecărei întruniri este stabilită de către președinte și secretar, cu consultarea reprezentanților lucrătorilor, și este transmisă membrilor comitetului de securitate și sănătate în muncă, inspectoratului teritorial de muncă și, dacă este cazul, serviciului extern de protecție și prevenire, cu cel puțin 5 zile înaintea datei stabilite pentru întrunirea comitetului.

(3) Secretarul comitetului de securitate și sănătate în muncă convoacă în scris membrii comitetului cu cel puțin 5 zile înainte de data întrunirii, indicând locul, data și ora stabilite.

(4) La fiecare întrunire secretarul comitetului de securitate și sănătate în muncă încheie un proces-verbal care va fi semnat de către toți membrii comitetului.

(5) Comitetul de securitate și sănătate în muncă este legal întrunit dacă sunt prezenți cel puțin jumătate plus unu din numărul membrilor săi.

(6) Comitetul de securitate și sănătate în muncă convine cu votul a cel puțin două treimi din numărul membrilor prezenți.

(7) Secretarul comitetului de securitate și sănătate în muncă va afișa la loc vizibil copii ale procesului-verbal încheiat.

(8) Secretarul comitetului de securitate și sănătate în muncă transmite inspectoratului teritorial de muncă, în termen de 10 zile de la data întrunirii, o copie a procesului-verbal încheiat.

SECȚIUNEA a 3-a

Atribuțiile comitetului de securitate și sănătate în muncă

ART. 67

Pentru realizarea informării, consultării și participării lucrătorilor, în conformitate cu art. 16, 17 și 18 din lege, comitetul de securitate și sănătate în muncă are cel puțin următoarele atribuții:

a) analizează și face propuneri privind politica de securitate și sănătate în muncă și planul de prevenire și protecție, conform regulamentului intern sau regulamentului de organizare și funcționare;

b) urmărește realizarea planului de prevenire și protecție, inclusiv alocarea mijloacelor necesare realizării prevederilor lui și eficiența acestora din punct de vedere al îmbunătățirii condițiilor de muncă;

c) analizează introducerea de noi tehnologii, alegerea echipamentelor, luând în considerare consecințele asupra securității și sănătății, lucrătorilor, și face propuneri în situația constatării anumitor deficiențe;

d) analizează alegerea, cumpărarea, întreținerea și utilizarea echipamentelor de muncă, a echipamentelor de protecție colectivă și individuală;

e) analizează modul de îndeplinire a atribuțiilor ce revin serviciului extern de prevenire și protecție, precum și menținerea sau, dacă este cazul, înlocuirea acestuia;

f) propune măsuri de amenajare a locurilor de muncă, ținând seama de prezența grupurilor sensibile la riscuri specifice;

g) analizează cererile formulate de lucrători privind condițiile de muncă și modul în care își îndeplinesc atribuțiile persoanele desemnate și/sau serviciul extern;

h) urmărește modul în care se aplică și se respectă reglementările legale privind securitatea și sănătatea în muncă, măsurile dispuse de inspectorul de muncă și inspectorii sanitari;

i) analizează propunerile lucrătorilor privind prevenirea accidentelor de muncă și a îmbolnăvirilor profesionale, precum și pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și propune introducerea acestora în planul de prevenire și protecție;

j) analizează cauzele producerii accidentelor de muncă, îmbolnăvirilor profesionale și evenimentelor produse și poate propune măsuri tehnice în completarea măsurilor dispuse în urma cercetării;

k) efectuează verificări proprii privind aplicarea instrucțiunilor proprii și a celor de lucru și face un raport scris privind constatările făcute;

l) dezbate raportul scris, prezentat comitetului de securitate și sănătate în muncă de către conducătorul unității cel puțin o dată pe an, cu privire la situația securității și sănătății în muncă, la acțiunile care au fost întreprinse și la eficiența acestora în anul încheiat, precum și propunerile pentru planul de prevenire și protecție ce se va realiza în anul următor.

SECȚIUNEA a 4-a

Obligațiile angajatorului referitoare la comitetul de securitate și sănătate în muncă

ART. 68

Angajatorul trebuie să furnizeze comitetului de securitate și sănătate în muncă toate informațiile necesare, pentru ca membrii acestuia să își poată da avizul în cunoștință de cauză.

ART. 69

(1) Angajatorul trebuie să prezinte, cel puțin o dată pe an, comitetului de securitate și sănătate în muncă un raport scris care va cuprinde situația securității și sănătății în muncă, acțiunile care au fost întreprinse și eficiența acestora în anul încheiat, precum și propunerile pentru planul de prevenire și protecție ce se vor realiza în anul următor.

(2) Angajatorul trebuie să transmită raportul prevăzut la alin. (1), avizat de membrii comitetului de securitate și sănătate în muncă, în termen de 10 zile, inspectoratului teritorial de muncă.

ART. 70

Angajatorul trebuie să supună analizei comitetului de securitate și sănătate în muncă documentația referitoare la caracteristicile echipamentelor de muncă, ale echipamentelor de protecție colectivă și individuală, în vederea selecționării echipamentelor optime.

ART. 71

Angajatorul trebuie să informeze comitetul de securitate și sănătate în muncă cu privire la evaluarea riscurilor pentru securitate și sănătate, măsurile de prevenire și protecție atât la nivel de unitate, cât și la nivel de loc de muncă și tipuri de posturi de lucru, măsurile de prim ajutor, de prevenire și stingere a incendiilor și evacuare a lucrătorilor.

ART. 72

Angajatorul comunică comitetului de securitate și sănătate în muncă punctul său de vedere sau, dacă este cazul, al medicului de medicina muncii, serviciului intern sau extern de prevenire și protecție, asupra plângerilor lucrătorilor privind condițiile de muncă

și modul în care serviciul intern sau extern de prevenire și protecție își îndeplinește atribuțiile.

ART. 73

În cazul în care angajatorul nu ia în considerare propunerile comitetului de securitate și sănătate în muncă, conform atribuțiilor prevăzute la art. 67, trebuie să motiveze decizia sa în fața comitetului; motivația va fi consemnată în procesul-verbal.

SECȚIUNEA a 7-a

Instruirea lucrătorilor

ART. 20

(1) Angajatorul trebuie să asigure condiții pentru ca fiecare lucrător să primească o instruire suficientă și adecvată în domeniul securității și sănătății în muncă, în special sub forma de informații și instrucțiuni de lucru, specifice locului de muncă și postului sau:

- a) la angajare;
- b) la schimbarea locului de muncă sau la transfer;
- c) la introducerea unui nou echipament de muncă sau a unor modificări ale echipamentului existent;
- d) la introducerea oricărei noi tehnologii sau proceduri de lucru;
- e) la executarea unor lucrări speciale.

(2) Instruirea prevăzută la alin. (1) trebuie să fie:

- a) adaptată evoluției riscurilor sau apariției unor noi riscuri;
- b) periodică și ori de câte ori este necesar.

(3) Angajatorul se va asigura ca lucrătorii din întreprinderi și/sau unități din exterior, care desfășoară activități în întreprinderea și/sau unitatea proprie, au primit instrucțiuni adecvate referitoare la riscurile legate de securitate și sănătate în muncă, pe durata desfășurării activităților.

(4) Reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă au dreptul la instruire corespunzătoare.

ART. 21

(1) Instruirea prevăzută la art. 20 alin. (1), (2) și (4) nu poate fi realizată pe cheltuielile lucrătorilor și/sau a reprezentanților acestora.

(2) Instruirea prevăzută la art. 20 alin. (1) și (2) trebuie să se realizeze în timpul programului de lucru.

(3) Instruirea prevăzută la art. 20 alin. (4) trebuie să se efectueze în timpul programului de lucru, fie în interiorul, fie în afară întreprinderii și/sau unității.

Norma de aplicare

. NORMA (A) 11/10/2006

ART. 74

Prezentul capitol stabilește procedura instruirii lucrătorilor din punct de vedere al securității și sănătății în muncă, în conformitate cu art. 20 din lege.

ART. 75

Instruirea în domeniul securității și sănătății în muncă are ca scop însușirea cunoștințelor și formarea deprinderilor de securitate și sănătate în muncă.

ART. 76

(1) Instruirea lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă la nivelul întreprinderii și/sau al unității se efectuează în timpul programului de lucru.

(2) Perioada în care se desfășoară instruirea prevăzută la alin. (1) este considerată timp de muncă.

ART. 77

Instruirea lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă cuprinde 3 faze:

- a) instruirea introductiv-generală;
- b) instruirea la locul de muncă;
- c) instruirea periodică.

ART. 78

La instruirea personalului în domeniul securității și sănătății în muncă vor fi folosite mijloace, metode și tehnici de instruire, cum ar fi: expunerea, demonstrația, studiul de caz, vizionări de filme, diapozitive, proiecții, instruire asistată de calculator.

ART. 79

Fiecare angajator are obligația să asigure baza materială corespunzătoare unei instruirii adecvate.

ART. 80

Angajatorul trebuie să dispună de programe de instruire - testare la nivelul întreprinderii și/sau unității pentru:

- a) conducătorii locurilor de muncă;
- b) lucrători, pe meserii și activități.

ART. 81

(1) Rezultatul instruirii lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă se consemnează în mod obligatoriu în fișa de instruire individuală, conform modelului prezentat în anexa nr. 11, cu indicarea materialului predat, a duratei și datei instruirii.

(2) Completarea fișei de instruire individuală se va face cu pix cu pastă sau cu stilou, imediat după verificarea instruirii.

(3) După efectuarea instruirii, fișa de instruire individuală se semnează de către lucrătorul instruit și de către persoanele care au efectuat și au verificat instruirea.

(4) Fișa de instruire individuală va fi păstrată de către conducătorul locului de muncă și va fi însoțită de o copie a ultimei fișe de aptitudini completate de către medicul de medicina muncii.

(5) Fișa de instruire individuală se păstrează în întreprindere/unitate, de la angajare până la data încetării raporturilor de muncă.

ART. 82

(1) Pentru persoanele aflate în întreprindere și/sau unitate cu permisiunea angajatorului, cu excepția altor participanți la procesul de muncă, așa cum sunt definiți potrivit art. 5 lit. c) din lege, angajatorul stabilește, prin regulamentul intern sau prin regulamentul de organizare și funcționare, durata instruirii și reguli privind instruirea și însoțirea acestora în întreprindere și/sau unitate.

(2) Pentru lucrătorii din întreprinderi și/sau unități din exterior care desfășoară activități pe bază de contract de prestări de servicii, angajatorul beneficiar al serviciilor va asigura instruirea lucrătorilor respectivi privind activitățile specifice întreprinderii și/sau unității respective, riscurile pentru securitatea și sănătatea lor, precum și măsurile și activitățile de prevenire și protecție la nivelul întreprinderii și/sau unității, în general.

(3) Instruirea prevăzută la alin. (1) și (2) se consemnează în fișa de instruire colectivă, conform modelului prezentat în anexa nr. 12.

(4) Fișa de instruire colectivă se întocmește în două exemplare, din care un exemplar se va păstra de către angajator/lucrător desemnat/serviciu intern de prevenire și protecție care a efectuat instruirea și un exemplar se păstrează de către angajatorul lucrătorilor instruiți sau, în cazul vizitatorilor, de către conducătorul grupului.

(5) Reprezentanții autorităților competente cu atribuții de control vor fi însoțiți de către un reprezentant desemnat de către angajator, fără a se întocmi fișa de instruire.

SECȚIUNEA a 2-a

Instruirea introductiv-generală

ART. 83

Instruirea introductiv-generală se face:

a) la angajarea lucrătorilor definiți conform art. 5 lit. a) din lege;

b) lucrătorilor detașați de la o întreprindere și/sau unitate la alta;

c) lucrătorilor delegați de la o întreprindere și/sau unitate la alta;

d) lucrătorului pus la dispoziție de către un agent de muncă temporar.

ART. 84

Scopul instruirii introductiv-generale este de a informa despre activitățile specifice întreprinderii și/sau unității respective, riscurile pentru securitate și sănătate în muncă, precum și măsurile și activitățile de prevenire și protecție la nivelul întreprinderii și/sau unității, în general.

ART. 85

Instruirea introductiv-generală se face de către:

- a) angajatorul care și-a asumat atribuțiile din domeniul securității și sănătății în muncă; sau
- b) lucrătorul desemnat; sau
- c) un lucrător al serviciului intern de prevenire și protecție; sau
- d) serviciul extern de prevenire și protecție.

ART. 86

Instruirea introductiv-generală se face individual sau în grupuri de cel mult 20 de persoane.

ART. 87

(1) Durata instruirii introductiv-generale depinde de specificul activității și de riscurile pentru securitate și sănătate în muncă, precum și de măsurile și activitățile de prevenire și protecție la nivelul întreprinderii și/sau al unității, în general.

(2) Angajatorul stabilește prin instrucțiuni proprii durata instruirii introductiv-generale; aceasta nu va fi mai mică de 8 ore.

(3) Sunt exceptate de la prevederile alin. (2) persoanele prevăzute la art. 82, cărora li se vor prezenta succint activitățile, riscurile și măsurile de prevenire și protecție din întreprindere și/sau unitate.

ART. 88

(1) În cadrul instruirii introductiv-generale se vor expune, în principal, următoarele probleme:

- a) legislația de securitate și sănătate în muncă;
- b) consecințele posibile ale necunoașterii și nerespectării legislației de securitate și sănătate în muncă;
- c) riscurile de accidentare și îmbolnăvire profesională specifice unității;
- d) măsuri la nivelul întreprinderii și/sau unității privind acordarea primului ajutor, stingerea incendiilor și evacuarea lucrătorilor.

(2) Conținutul instruirii introductiv-generale trebuie să fie în conformitate cu tematica aprobată de către angajator.

ART. 89

(1) Instruirea introductiv-generală se va finaliza cu verificarea însușirii cunoștințelor pe bază de teste.

(2) Rezultatul verificării va fi consemnat în fișa de instruire.

(3) Lucrătorii prevăzuți la art. 83 lit. a) și d) nu vor putea fi angajați dacă nu și-au însușit cunoștințele prezentate în instruirea introductiv-generală.

SECȚIUNEA a 3-a

Instruirea la locul de muncă

ART. 90

(1) Instruirea la locul de muncă se face după instruirea introductiv-generală și are ca scop prezentarea riscurilor pentru securitate și sănătate în muncă, precum și măsurile și activitățile de prevenire și protecție la nivelul fiecărui loc de muncă, post de lucru și/sau fiecărei funcții exercitate.

(2) Instruirea la locul de muncă se face tuturor lucrătorilor prevăzuți la art. 83, inclusiv la schimbarea locului de muncă în cadrul întreprinderii și/sau al unității.

ART. 91

(1) Instruirea la locul de muncă se face de către conducătorul direct al locului de muncă, în grupe de maximum 20 de persoane.

ART. 92

(1) Durata instruirii la locul de muncă depinde de riscurile pentru securitate și sănătate în muncă, precum și de măsurile și activitățile de prevenire și protecție la nivelul fiecărui loc de muncă, post de lucru și/sau fiecărei funcții exercitate.

(2) Durata instruirii la locul de muncă nu va fi mai mică de 8 ore și se stabilește prin instrucțiuni proprii de către conducătorul locului de muncă respectiv, împreună cu:

- a) angajatorul care și-a asumat atribuțiile din domeniul securității și sănătății în muncă; sau
- b) lucrătorul desemnat; sau
- c) un lucrător al serviciului intern de prevenire și protecție; sau
- d) serviciul extern de prevenire și protecție.

ART. 93

(1) Instruirea la locul de muncă se va efectua pe baza tematicilor întocmite de către angajatorul care și-a asumat atribuțiile din domeniul securității și sănătății în muncă/lucrătorul desemnat/serviciul intern/serviciul extern de prevenire și protecție și aprobate de către angajator, tematici care vor fi păstrate la persoana care efectuează instruirea.

(2) Instruirea la locul de muncă va cuprinde cel puțin următoarele:

- a) informații privind riscurile de accidentare și îmbolnăvire profesională specifice locului de muncă și/sau postului de lucru;
- b) prevederile instrucțiunilor proprii elaborate pentru locul de muncă și/sau postul de lucru;

c) măsuri la nivelul locului de muncă și/sau postului de lucru privind acordarea primului ajutor, stingerea incendiilor și evacuarea lucrătorilor, precum și în cazul pericolului grav și iminent;

d) prevederi ale reglementărilor de securitate și sănătate în muncă privind activități specifice ale locului de muncă și/sau postului de lucru;

e) demonstrații practice privind activitatea pe care persoana respectivă o va desfășura și exerciții practice privind utilizarea echipamentului individual de protecție, a mijloacelor de alarmare, intervenție, evacuare și de prim ajutor, aspecte care sunt obligatorii.

ART. 94

Începerea efectivă a activității la postul de lucru de către lucrătorul instruit se face numai după verificarea cunoștințelor de către șeful ierarhic superior celui care a făcut instruirea și se consemnează în fișa de instruire individuală.

SECȚIUNEA a 4-a

Instruirea periodică

ART. 95

Instruirea periodică se face tuturor lucrătorilor prevăzuți la art. 83 și are drept scop reîmprospătarea și actualizarea cunoștințelor în domeniul securității și sănătății în muncă.

ART. 96

(1) Instruirea periodică se efectuează de către conducătorul locului de muncă.

(2) Durata instruirii periodice, intervalul dintre două instruirii și periodicitatea verificării instruirii vor fi stabilite prin instrucțiuni proprii, în funcție de condițiile locului de muncă și/sau postului de lucru.

(2¹) Intervalul dintre două instruirii periodice nu va fi mai mare de 6 luni.

(3) Pentru personalul tehnico-administrativ intervalul dintre două instruirii periodice va fi de cel mult 12 luni.

(4) Verificarea instruirii periodice se face de către șeful ierarhic al celui care efectuează instruirea și prin sondaj de către angajator/lucrătorul desemnat/serviciul intern de prevenire și protecție/serviciile externe de prevenire și protecție, care vor semna fișele de instruire ale lucrătorilor, confirmând astfel că instruirea a fost făcută corespunzător.

(5) Instruirea periodică se va completa în mod obligatoriu și cu demonstrații practice.

ART. 97

Instruirea periodică se va efectua pe baza tematicilor întocmite de către angajatorul care și-a asumat atribuțiile din domeniul securității și sănătății în muncă/lucrătorul desemnat/serviciul intern

de de prevenire și protecție/serviciul extern de prevenire și protecție și aprobate de către angajator, care vor fi păstrate la persoana care efectuează instruirea.

ART. 98

Instruirea periodică se face suplimentar celei programate în următoarele cazuri:

- a) când un lucrător a lipsit peste 30 de zile lucrătoare;
- b) când au apărut modificări ale prevederilor de securitate și sănătate în muncă privind activități specifice ale locului de muncă și/sau postului de lucru sau ale instrucțiunilor proprii, inclusiv datorită evoluției riscurilor sau apariției de noi riscuri în unitate;
- c) la reluarea activității după accident de muncă;
- d) la executarea unor lucrări speciale;
- e) la introducerea unui echipament de muncă sau a unor modificări ale echipamentului existent;
- f) la modificarea tehnologiilor existente sau procedurilor de lucru;
- g) la introducerea oricărei noi tehnologii sau a unor proceduri de lucru.

ART. 99

Durata instruirii periodice prevăzute la art. 98 nu va fi mai mică de 8 ore și se stabilește în instrucțiuni proprii de către conducătorul locului de muncă respectiv, împreună cu:

- a) angajatorul care și-a asumat atribuțiile din domeniul securității și sănătății în muncă; sau
- b) lucrătorul desemnat; sau
- c) un lucrător al serviciului intern de protecție și prevenire; sau
- d) serviciul extern de protecție și prevenire.

ART. 100

Instruirea periodică prevăzută la art. 98 se va efectua pe baza tematicilor întocmite de către angajatorul care și-a asumat atribuțiile din domeniul securității și sănătății în muncă/lucrătorul desemnat/serviciul intern de prevenire și protecție/serviciul extern de prevenire și protecție și aprobate de către angajator, care vor fi păstrate la persoana care efectuează instruirea.

CAP. IV

Obligațiile lucrătorilor

ART. 22

Fiecare lucrător trebuie să își desfășoare activitatea, în conformitate cu pregătirea și instruirea sa, precum și cu instrucțiunile primite din partea angajatorului, astfel încât să nu expună la pericol de accidentare sau imbolnavire profesională atât

propria persoana, cat și alte persoane care pot fi afectate de acțiunile sau omisiunile sale în timpul procesului de muncă.

ART. 23

(1) În mod deosebit, în scopul realizării obiectivelor prevăzute la art. 22, lucrătorii au următoarele obligații:

a) sa utilizeze corect mașinile, aparatura, uneltele, substanțele periculoase, echipamentele de transport și alte mijloace de producție;

b) sa utilizeze corect echipamentul individual de protecție acordat și, după utilizare, sa îl înapoieze sau sa îl pună la locul destinat pentru păstrare;

c) sa nu procedeze la scoaterea din funcțiune, la modificarea, schimbarea sau înlăturarea arbitrară a dispozitivelor de securitate proprii, în special ale mașinilor, aparaturii, uneltelor, instalațiilor tehnice și clădirilor, și sa utilizeze corect aceste dispozitive;

d) sa comunice imediat angajatorului și/sau lucrătorilor desemnați orice situație de muncă despre care au motive întemeiate sa o considere un pericol pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor, precum și orice deficiența a sistemelor de protecție;

e) sa aducă la cunoștința conducătorului locului de muncă și/sau angajatorului accidentele suferite de propria persoana;

f) sa coopereze cu angajatorul și/sau cu lucrătorii desemnați, atât timp cat este necesar, pentru a face posibila realizarea oricăror măsuri sau cerințe dispuse de către inspectorii de muncă și inspectorii sanitari, pentru protecția sănătății și securității lucrătorilor;

g) sa coopereze, atât timp cat este necesar, cu angajatorul și/sau cu lucrătorii desemnați, pentru a permite angajatorului să se asigure ca mediul de muncă și condițiile de lucru sunt sigure și fără riscuri pentru securitate și sănătate, în domeniul sau de activitate;

h) să își însușească și să respecte prevederile legislației din domeniul securității și sănătății în munca și măsurile de aplicare a acestora;

i) sa dea relațiile solicitate de către inspectorii de muncă și inspectorii sanitari.

(2) Obligațiile prevăzute la alin. (1) se aplică, după caz, și celorlalți participanți la procesul de muncă, potrivit activităților pe care aceștia le desfășoară.

CAP. V

Supravegherea sănătății

ART. 24

Măsurile prin care se asigura supravegherea corespunzătoare a sănătății lucrătorilor în funcție de riscurile privind securitatea și sănătatea în munca se stabilesc potrivit reglementărilor legale.

ART. 25

(1) Măsurile prevăzute la art. 24 vor fi stabilite astfel încât fiecare lucrator să poată beneficia de supravegherea sănătății la intervale regulate.

(2) Supravegherea sănătății lucrătorilor este asigurată prin medicii de medicina a muncii.

CAP. VI

Comunicarea, cercetarea, înregistrarea și raportarea evenimentelor

SECȚIUNEA 1

Evenimente

Evenimente

ART. 26

Orice eveniment, așa cum este definit la art. 5 lit. f), va fi comunicat de îndată angajatorului, de către conducătorul locului de muncă sau de orice altă persoană care are cunoștința despre producerea acestuia.

ART. 27

(1) Angajatorul are obligația să comunice evenimentele, de îndată, după cum urmează:

a) inspectoratelor teritoriale de muncă, toate evenimentele așa cum sunt definite la art. 5 lit. f);

b) asiguratorului, potrivit [Legii nr. 346/2002](#) privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, cu modificările și completările ulterioare, evenimentele urmate de incapacitate temporară de muncă, invaliditate sau deces, la confirmarea acestora;

c) organelor de urmărire penală, după caz.

(2) Orice medic, inclusiv medicul de medicina a muncii aflat într-o relație contractuală cu angajatorul, conform prevederilor legale, va semnală obligatoriu suspiciunea de boală profesională sau legată de profesiune, depistată cu prilejul prestațiilor medicale.

(3) Semnalarea prevăzută la alin. (2) se efectuează către autoritatea de sănătate publică teritorială sau a municipiului București, de îndată, la constatarea cazului.

ART. 28

În cazul accidentelor de circulație produse pe drumurile publice, în care printre victime sunt și persoane aflate în îndeplinirea unor sarcini de serviciu, organele de poliție rutieră competente vor trimite instituțiilor și/sau persoanelor fizice/juridice prevăzute la art. 29 alin. (1) lit. a) și b), în termen de 5 zile de la data solicitării, un exemplar al procesului-verbal de cercetare la fata locului.

ART. 29

(1) Cercetarea evenimentelor este obligatorie și se efectuează după cum urmează:

a) de către angajator, în cazul evenimentelor care au produs incapacitate temporară de muncă;

b) de către inspectoratele teritoriale de muncă, în cazul evenimentelor care au produs invaliditate evidentă sau confirmată,

deces, accidente colective, incidente periculoase, în cazul evenimentelor care au produs incapacitate temporară de muncă lucrătorilor la angajatorii persoane fizice, precum și în situațiile cu persoane date dispărute;

c) de către Inspekția Muncii, în cazul accidentelor colective, generate de unele evenimente deosebite, precum avariile sau exploziile;

d) de către autoritățile de sănătate publică teritoriale, respectiv a municipiului București, în cazul suspiciunilor de boala profesională și a bolilor legate de profesiune.

(2) Rezultatul cercetării evenimentului se va consemna într-un proces-verbal.

(3) În caz de deces al persoanei accidentate ca urmare a unui eveniment, instituția medico-legală competența este obligată să înainteze inspectoratului teritorial de muncă, în termen de 7 zile de la data decesului, o copie a raportului de constatare medico-legală.

Norma de aplicare

NORMA (A) 11/10/2006

ART. 108

(1) Orice eveniment va fi comunicat conform prevederilor art. 26 și art. 27 alin. (1) din lege.

(2) Dacă printre victimele evenimentului se află și lucrători ai altor angajatori, evenimentul va fi comunicat și angajatorilor acestora de către angajatorul la care s-a produs evenimentul.

(3) Evenimentul produs în condițiile prevăzute la art. 30 alin. (1) lit. d) și e) din lege, dacă a avut loc în afara întreprinderii și/sau unității și nu a avut nicio legătură cu aceasta, va fi comunicat inspectoratului teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs, de către orice persoană care are cunoștință despre producerea evenimentului.

ART. 109

Comunicarea evenimentelor va cuprinde cel puțin următoarele informații, conform modelului prevăzut în anexa nr. 13:

a) denumirea/numele angajatorului la care s-a produs accidentul și, dacă este cazul, denumirea/numele angajatorului la care este/a fost angajat accidentatul;

b) sediul/adresa și numărul de telefon ale angajatorului;

c) locul unde s-a produs evenimentul;

d) data și ora la care s-a produs evenimentul/data și ora la care a decedat accidentatul;

e) numele și prenumele victimei;

f) datele personale ale victimei: vârsta, starea civilă, copii în întreținere, alte persoane în întreținere, ocupația, vechimea în ocupație și la locul de muncă;

g) împrejurările care se cunosc și cauzele prezumtive;

h) consecințele accidentului;

i) numele și funcția persoanei care comunică evenimentul;

j) data comunicării;

k) unitatea sanitară cu paturi la care a fost internat accidentatul.

ART. 110

În cazul accidentelor de circulație produse pe drumurile publice, soldate cu decesul victimelor, în care printre victime sunt și persoane aflate în îndeplinirea unor îndatoriri de serviciu, serviciile poliției rutiere vor comunica evenimentul la inspectoratul teritorial de muncă din județul pe raza căruia s-a produs.

ART. 111

(1) Angajatorul va lua măsurile necesare pentru a nu se modifica starea de fapt rezultată din producerea evenimentului, până la primirea acordului din partea organelor care efectuează cercetarea, cu excepția cazurilor în care menținerea acestei stări ar genera producerea altor evenimente, ar agrava starea accidentaților sau ar pune în pericol viața lucrătorilor și a celorlalți participanți la procesul muncii.

(2) În situația în care este necesar să se modifice starea de fapt rezultată din producerea evenimentului, se vor face, după posibilități, schițe sau fotografii ale locului unde s-a produs, se vor identifica și se vor ridica orice obiecte care conțin sau poartă o urmă a evenimentului; obiectele vor fi predate organelor care efectuează cercetarea și vor constitui probe în cercetarea evenimentului.

(3) Pentru orice modificare a stării de fapt rezultată din producerea evenimentului, angajatorul sau reprezentantul său legal va consemna pe propria răspundere, într-un proces-verbal, toate modificările efectuate după producerea evenimentului.

ART. 112

(1) Inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia a avut loc evenimentul va comunica Inspecției Muncii:

- a) incidentul periculos;
- b) evenimentul care a avut ca urmare un deces;
- c) evenimentul care a avut ca urmare un accident colectiv;
- d) evenimentul care a avut ca urmare un accident urmat de invaliditate evidentă;
- e) evenimentul care a avut ca urmare un accident urmat de invaliditate;
- f) evenimentul care a avut ca urmare dispariția unei/unor persoane.

(2) Evenimentele prevăzute la alin. (1) lit. d) și e) se vor comunica Inspecției Muncii după primirea deciziei de încadrare într-un grad de invaliditate.

(3) Comunicarea către Inspecția Muncii va cuprinde informațiile prevăzute la art. 109.

ART. 113

(1) La solicitarea organelor care efectuează cercetarea evenimentului, unitatea sanitară care acordă asistență medicală de urgență se va pronunța în scris cu privire la diagnosticul provizoriu, în termen de maximum 3 zile lucrătoare de la primirea solicitării.

(2) Unitatea sanitară prevăzută la alin. (1) va lua măsuri pentru recoltarea imediată a probelor de laborator, în vederea determinării alcoolemiei sau a stării de influență a produselor ori substanțelor stupefiante sau a medicamentelor cu efecte similare acestora, precum și pentru recoltarea altor probe specifice solicitate de inspectoratul teritorial de muncă, urmând să comunice rezultatul determinărilor specifice în termen de 5 zile lucrătoare de la obținerea acestora.

(3) În caz de deces al persoanei accidentate, inspectoratul teritorial de muncă va solicita în scris unității medico-legale competente un raport preliminar din care să reiasă faptul că decesul a fost sau nu urmarea unei vătămări violente, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 1/2000 privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicină legală, aprobată cu modificări prin Legea nr. 459/2001, republicată, și legislației subsecvente.

(4) Unitatea medico-legală va transmite raportul preliminar inspectoratului teritorial de muncă în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 1/2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 459/2001, republicată, și ale legislației subsecvente.

(5) Unitatea medico-legală va transmite raportul de constatare medico-legală în termenul prevăzut la art. 29 alin. (3) din lege.

(6) În cazul accidentului urmat de invaliditate, unitatea de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă ce a emis decizia de încadrare într-un grad de invaliditate va trimite o copie de pe decizie, în termen de 5 zile lucrătoare de la data eliberării acesteia, la inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs accidentul.

. NORMA (A) 11/10/2006
ANEXA nr. 13
la normele metodologice

COMUNICAREA EVENIMENTELOR

T

[REDACTED]		
FIȘA Nr.	JUDEȚUL	Denumirea angajatorului la care
Adresa	[REDACTED]	s-a produs evenimentul:
[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]
Telefon	[REDACTED]	[REDACTED]
[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]

Cod CAEN	LOCALITATEA
Data/Ora	Denumirea angajatorului la care
Adresa producerei	este /a fost angajat
Telefon	accidentatul

Data	Locul	VICTIME
comunicării	producerei	
	evenimen-	
	tului	

Numele/ Nume	Nume	Nume
funcția	Unitatea	Prenume
Prenume persoanei	medicală la	Prenume
care	care a fost	Ocupație:
Ocupație:		Ocupație:
comunică:	internat	Vechime în ocupație:
ocupatie:	Vechime în ocupație:	Vechime în
Vechime la locul	accidentatul	Vechime la locul
de muncă:	de muncă:	de muncă:
Vârsta:	Vârsta:	Vârsta:
Starea civilă:	Starea civilă:	Starea civilă:
întretinere:	Copii în întreținere:	Copii în
Copii în întreținere:		
Alte persoane în	Alte persoane în	Alte persoane în
întretinere:	întretinere:	întretinere:

--	--	--

ACCIDENT		INCIDENT	
PERICULOS:	Decizia de încadrare		
INV			
Colectiv		Individual	
Nr/Data	Gr.		
Nr. de victime	Din care decedați	ITM	Invaliditate Deces
		evidență	

Descrierea împrejurărilor care se cunosc și cauze prezumtive în care s-a produs evenimentul:	

Consecințele accidentului (în cazul decesului se va menționa data Starea civilă: și ora decesului):	
C - căsătorit	
D - divorțat	
N - necăsătorit	

(1) Comunicarea evenimentelor produse în afara granițelor țării, în care sunt implicați lucrători ai unor angajatori români, se face conform prevederilor art. 108-113.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) angajatorul are obligația de a comunica evenimentul și misiunii diplomatice sau oficiului consular român din țara respectivă.

(3) Orice eveniment produs pe teritoriul alte țări în care sunt implicați lucrători români, detașați sau puși la dispoziție de către angajatori români la angajatori străini, respectiv utilizatori străini, pentru efectuarea unor lucrări pe teritoriul altui stat, se comunică imediat de către angajatorul român misiunii diplomatice sau oficiului consular român din țara respectivă.

(4) Angajatorii români care detașează ori pun la dispoziție lucrători la angajatori străini, respectiv utilizatori străini, au obligația să includă în cuprinsul convențiilor internaționale și contractelor bilaterale încheiate cu partenerii străini clauze cu privire la comunicarea evenimentelor.

(5) Evenimentele în care sunt implicate persoane din cadrul misiunilor diplomatice sau al oficiilor consulare române, precum și persoane care îndeplinesc sarcini de stat sau de interes public în afara granițelor țării vor fi comunicate Ministerului Afacerilor Externe din România de către misiunile diplomatice sau oficiile consulare române. Ministerul Afacerilor Externe are obligația de a comunica aceste evenimente Inspecției Muncii.

. NORMA (A) 11/10/2006
ART. 147

(1) Orice eveniment produs pe teritoriul României, în care sunt implicați cetățeni străini aflați în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, va fi comunicat imediat la inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia a avut loc, de către angajator sau de către orice altă persoană care are cunoștință despre eveniment.

(2) Inspectoratul teritorial de muncă care a primit comunicarea va înștiința misiunea diplomatică sau consulatul țării din care provine persoana accidentată, prin intermediul Inspecției Muncii.

SECȚIUNEA a 2-a

Accidente de muncă

ART. 30

(1) În sensul prevederilor art. 5 lit. g), este, de asemenea, accident de muncă:

- a) accidentul suferit de persoane aflate în vizita în întreprindere și/sau unitate, cu permisiunea angajatorului;
- b) accidentul suferit de persoanele care îndeplinesc sarcini de stat sau de interes public, inclusiv în cadrul unor activități culturale, sportive, în țara sau în afară granițelor țării, în timpul și din cauza îndeplinirii acestor sarcini;
- c) accidentul survenit în cadrul activităților cultural-sportive organizate, în timpul și din cauza îndeplinirii acestor activități;

d) accidentul suferit de orice persoană, ca urmare a unei acțiuni întreprinse din proprie inițiativă pentru salvarea de vieți omenești;

e) accidentul suferit de orice persoană, ca urmare a unei acțiuni întreprinse din proprie inițiativă pentru prevenirea ori înlăturarea unui pericol care amenința avutul public și privat;

f) accidentul cauzat de activități care nu au legătura cu procesul muncii, dacă se produce la sediul persoanei juridice sau la adresa persoanei fizice, în calitate de angajator, ori în alt loc de muncă organizat de aceștia, în timpul programului de muncă, și nu se datorează culpei exclusive a accidentatului;

g) accidentul de traseu, dacă deplasarea s-a făcut în timpul și pe traseul normal de la domiciliul lucrătorului la locul de muncă organizat de angajator și invers;

h) accidentul suferit în timpul deplasării de la sediul persoanei juridice sau de la adresa persoanei fizice la locul de muncă sau de la un loc de muncă la altul, pentru îndeplinirea unei sarcini de muncă;

i) accidentul suferit în timpul deplasării de la sediul persoanei juridice sau de la adresa persoanei fizice la care este încadrată victima, ori de la orice alt loc de muncă organizat de acestea, la o altă persoană juridică sau fizică, pentru îndeplinirea sarcinilor de muncă, pe durata normală de deplasare;

j) accidentul suferit înainte sau după încetarea lucrului, dacă victima prelua sau preda uneltele de lucru, locul de muncă, utilajul ori materialele, dacă schimba îmbrăcămintea personală, echipamentul individual de protecție sau orice alt echipament pus la dispoziție de angajator, dacă se afla în baie ori în spalator sau dacă se deplasa de la locul de muncă la ieșirea din întreprindere sau unitate și invers;

k) accidentul suferit în timpul pauzelor regulamentare, dacă acesta a avut loc în locuri organizate de angajator, precum și în timpul și pe traseul normal spre și de la aceste locuri;

l) accidentul suferit de lucrători ai angajatorilor români sau de persoane fizice române, delegați pentru îndeplinirea îndatoririlor de serviciu în afară granițelor țării, pe durata și traseul prevăzute în documentul de deplasare;

m) accidentul suferit de personalul român care efectuează lucrări și servicii pe teritoriul altor țări, în baza unor contracte, convenții sau în alte condiții prevăzute de lege, încheiate de persoane juridice române cu parteneri străini, în timpul și din cauza îndeplinirii îndatoririlor de serviciu;

n) accidentul suferit de cei care urmează cursuri de calificare, recalificare sau perfecționare a pregătirii profesionale, în timpul și din cauza efectuării activităților aferente stagiului de practică;

o) accidentul determinat de fenomene sau calamități naturale, cum ar fi furtuna, viscol, cutremur, inundație, alunecări de teren, trasnet (electrocutare), dacă victima se afla în timpul procesului de muncă sau în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu;

p) dispariția unei persoane, în condițiile unui accident de muncă și în împrejurări care îndreptătesc presupunerea decesului acesteia;

q) accidentul suferit de o persoană aflată în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, ca urmare a unei agresiuni.

(2) În situațiile menționate la alin. (1) lit. g), h), i) și l), deplasarea trebuie să se facă fără abateri nejustificate de la traseul

normal și, de asemenea, transportul să se facă în condițiile prevăzute de reglementările de securitate și sănătate în munca sau de circulație în vigoare.

ART. 31

Accidentele de muncă se clasifica, în raport cu urmările produse și cu numărul persoanelor accidentate, în:

- a) accidente care produc incapacitate temporară de muncă de cel puțin 3 zile calendaristice;
- b) accidente care produc invaliditate;
- c) accidente mortale;
- d) accidente colective, când sunt accidentate cel puțin 3 persoane în același timp și din aceeași cauza.

ART. 32

(1) Înregistrarea accidentului de muncă se face pe baza procesului-verbal de cercetare.

(2) Accidentul de muncă înregistrat de angajator se raportează de către acesta la inspectoratul teritorial de muncă, precum și la asigurator, potrivit legii.

Norma de aplicare

. NORMA (A) 11/10/2006

ART. 135

(1) Înregistrarea accidentelor de muncă și a incidentelor periculoase se face în registrele de evidență prevăzute la art. 141 și 142, în baza procesului-verbal de cercetare.

(2) Accidentul de muncă se înregistrează de către angajatorul la care este angajată victima, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 136.

(3) Accidentele de muncă produse la sediile secundare aflate pe raza altui județ decât cel unde este declarat sediul social se vor înregistra la sediul social, cu excepția cazului în care sediul secundar are personalitate juridică.

ART. 136

(1) Accidentul de muncă produs în timpul prestării unor servicii pe bază de contract, comandă sau alte forme legale încheiate în întreprinderea și/sau unitatea unui angajator, alta decât cea la care este încadrată victima, se înregistrează potrivit clauzelor prevăzute în acest sens în documentele încheiate.

(2) În situația în care documentul încheiat nu prevede clauze în acest sens, clauzele nu sunt suficient de acoperitoare pentru toate situațiile sau clauzele sunt contrare prevederilor prezentelor norme metodologice, accidentul de muncă se înregistrează de către angajatorul care, în urma cercetării, a fost găsit răspunzător de producerea accidentului.

(3) Accidentul de muncă produs în timpul prestării unor servicii pe bază de comandă, la domiciliul clientului, se înregistrează de către angajatorul la care este/a fost angajată victima.

(4) Accidentul de muncă suferit de o persoană aflată în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu în întreprinderea și/sau unitatea altui angajator se înregistrează de către angajatorul care, în urma cercetării, a fost găsit răspunzător de producerea accidentului.

(5) Accidentul de muncă suferit în timpul stagiului de practică profesională de către elevi, studenți, ucenici și șomeri în perioada de reconversie profesională se înregistrează de către angajatorul la care se efectuează practica/reconversia profesională.

(6) Accidentul de muncă suferit de o persoană în cadrul activităților cultural-sportive, în timpul și din cauza îndeplinirii acestor activități, se înregistrează de către instituția sau angajatorul care a organizat acțiunea respectivă.

(7) Accidentul de muncă produs ca urmare a unei acțiuni întreprinse de o persoană, din proprie inițiativă, pentru salvarea de vieți omenești sau pentru prevenirea ori înlăturarea unui pericol grav și iminent ce amenință avutul public sau privat din întreprinderea și/sau unitatea unui angajator, se înregistrează de către angajatorul la care s-a produs accidentul.

(8) În cazul accidentului de muncă produs ca urmare a unei acțiuni întreprinse de o persoană, din proprie inițiativă, pentru salvarea de vieți omenești sau pentru prevenirea ori înlăturarea unui pericol grav și iminent ce amenință avutul public sau privat în afara întreprinderii și/sau unității unui angajator și care nu are nicio legătură cu acesta, înregistrarea se face în condițiile prevăzute de lege.

(9) Accidentul de muncă de traseu se înregistrează de către angajatorul la care este angajată victima sau, după caz, de angajatorul care, în urma cercetării, a fost găsit răspunzător de producerea accidentului.

(10) Accidentul de muncă de circulație se înregistrează de către angajatorul la care este angajată victima sau, după caz, de angajatorul care, în urma cercetării, a fost găsit răspunzător de producerea accidentului.

(11) Accidentul de muncă produs în afara întreprinderii și/sau unității ca urmare a neluării unor măsuri de securitate de către un alt angajator se înregistrează de către angajatorul care, în urma cercetării, a fost găsit răspunzător de producerea accidentului.

(12) Accidentul de muncă suferit de însoțitorii de încărcături, personalul de poștă de la vagoanele C.F.R., angajați ai unor angajatori care, potrivit legii, sunt obligați să delege însoțitori pentru astfel de încărcături, pe mijloace de transport ce nu le aparțin, se va înregistra de către angajatorul răspunzător de organizarea activității care a avut ca urmare producerea accidentului sau, după caz, în condițiile clauzelor prevăzute în documentele încheiate.

ART. 137

Pentru unele situații neprevăzute în prezentele reglementări, cu privire la înregistrarea accidentelor de muncă, inspectoratul teritorial de muncă sau Inspekția Muncii va stabili modul de înregistrare a accidentului în cauză.

ART. 138

(1) Dispariția unei persoane în condițiile unui accident de muncă și în împrejurări care îndreptățesc presupunerea decesului acesteia se înregistrează ca accident mortal, după rămânerea definitivă și irevocabilă a hotărârii judecătorești, conform prevederilor legale, prin care este declarat decesul.

(2) Data producerii accidentului de muncă mortal, prevăzut la alin. (1), este data înscrisă în hotărârea judecătorească ca fiind data decesului.

(3) Angajatorul la care a fost angajată persoana dispărută va comunica, imediat, numărul și data hotărârii judecătorești la inspectoratul teritorial de muncă.

ART. 139

Accidentul de muncă cu invaliditate se va înregistra pe baza procesului-verbal de cercetare întocmit de inspectoratul teritorial de muncă.

ART. 140

(1) În baza procesului-verbal de cercetare întocmit de persoanele împuternicite prin lege, angajatorul la care se înregistrează accidentul va completa FIAM.

(2) FIAM se completează pentru fiecare persoană accidentată în câte 4 exemplare care se înaintează spre avizare după cum urmează:

a) inspectoratului teritorial de muncă care a avizat dosarul de cercetare întocmit de comisia angajatorului, în termen de 3 zile lucrătoare de la primirea avizului;

b) inspectoratului teritorial de muncă care a efectuat cercetarea, în termen de 3 zile lucrătoare de la primirea procesului-verbal de cercetare.

(3) Verificarea și avizarea FIAM de către inspectoratul teritorial de muncă se fac în termen de 5 zile lucrătoare de la primirea formularului.

(4) Angajatorul la care se înregistrează accidentul anexează FIAM la dosarul sau la procesul-verbal de cercetare și distribuie celelalte exemplare la persoana accidentată, inspectoratul teritorial de muncă și asiguratorul pe raza căruia își are sediul social, domiciliul sau reședința.

(5) În cazul în care victima unui accident de muncă a fost propusă pentru pensionare odată cu emiterea deciziei de încadrare într-o grupă de invaliditate, se va completa un exemplar FIAM care se va anexa la dosarul de pensionare ce va fi înaintat unității de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă.

(6) Angajatorul are obligația de a anunța încheierea perioadei de incapacitate temporară de muncă la inspectoratul teritorial de muncă la care a înaintat FIAM, în termen de 5 zile lucrătoare de la încheierea perioadei de incapacitate temporară de muncă.

(7) În cazul în care angajatorul și-a încetat activitatea, accidentele suferite de lucrătorii acestuia vor fi înregistrate în

DATA TERMINARII ITM	DATA/ORA
PRIN:	ACCIDENTARII PRIN:
INVALIDITATE	

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17						

ST

LEGENDA:

-
- 0 = NR. CRT.
- 1 = NUMELE SI PRENUMELE ACCIDENTATILOR
- 2 = DATE PERSONALE - varsta
  - stare civila
  - ocupatie
  - vechime in ocupatie
  - vechime la loc de munca
- 3 = LOCUL DE MUNCA AL VICTIMEI (sectie, atelier, etc.)
- 4 = LOCUL UNDE S-A PRODUS ACCIDENTUL
- 5 = ACTIVITATEA ECONOMICA IN CARE S-A ACCIDENTAT VICTIMA (Cod CAEN)
- 6 = IMPREJURARE CAUZELE ACCIDENTARII
- 7 = EFECTELE ACCIDENTELOR ASUPRA ORGANISMULUI UMAN

- 8 = ITM
- 9 = DECESE
- 10 = DATA COMUNICARII LA INSPECTORAT T:Transmis
P:Primit (numele persoanei)
- 11 = Nr.;DATA DECIZIEI; GRAD INV.
- 12 = DATA COMUNICARII LA INSPECTORAT T:Transmis
P:Primit (numele persoanei)
- 13 = RELUARE ACTIVITATE
- 14 = DECESE
- 15 = DATA COMUNICARII LA INSPECTORAT T:Transmis
P:Primit (numele persoanei)
- 16 = Nr. zile ITM (calendaristice)
- 17 = OBS.

. NORMA (A) 11/10/2006

ANEXA nr. 16

la normele metodologice

REGISTRUL UNIC
DE EVIDENTA A INCIDENTELOR PERICULOASE
IN INTREPRINDEREA/UNITATEA _____

T

Nr. MASURI	DESCRIEREA INCIDENTULUI TRANSMITERII REALIZATE	LOCUL UNDE S-A PRODUS INCIDENTUL	ACTIVITATEA ECONOMICA	IMPREJURAREA CAUZELE	DATA
LA PENTRU PREVENIREA UNOR CAZURI SIMILARE		(sectie, atelier, etc.)	PRODUS INCIDENTUL (Cod CAEN)	INCIDENTULUI OPERATIVE	INSPECTORAT T:Transmis P:Primit (numele persoanei)

0	1	2	3	4	5
6					

--	--	--	--	--	--

ST

Legenda:

1 = NUMELE SI PRENUMELE ACCIDENTATILOR
 2 = DATE PERSONALE
 - varsta;
 - stare civila;
 - ocupatie;
 - vechime in ocupatie;
 - vechime la loc de munca;

3 = LOCUL DE MUNCA AL VICTIMEI(sectie, atelier etc.)
 4 = LOCUL UNDE S-A PRODUS ACCIDENTUL
 5 = ACTIVITATEA ECONOMICA IN CARE S-A ACCIDENTAT VICTIMA (Cod CAEN)
 6 = IMPREJURAREA CAUZELE ACCIDENTARII
 7 = EFECTELE ACCIDENTARII ASUPRA ORGANISMULUI UMAN
 8 = DATA/ ORA ACCIDENTARII
 9 = CU INCAPACITATE DE MUNCA (nr. zile dar mai putin de 3)
 10 = CU INCAPACITATE DE MUNCA (mai putin de o zi)
 11 = OBS.

. NORMA (A) 11/10/2006
 ANEXA nr. 18
 la normele metodologice

REGISTRUL UNIC
 DE EVIDENTA A ACCIDENTATILOR IN MUNCA CE AU CA URMARE
 INCAPACITATE DE MUNCA MAI MARE DE 3 ZILE DE LUCRU
 IN INTREPRINDEREA/UNITATEA

T

	Nr.									DATA TERMINARII		
	crt									INCAPACITATII		

										DE MUNCĂ PRIN			

	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
--	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----

ST

Legenda:

1 = NUMELE SI PRENUMELE ACCIDENTATILOR

2 = DATE PERSONALE

- varsta;
- stare civila;
- ocupatie;
- vechime in ocupatie;

- vechime la loc de munca;

3 = LOCUL DE MUNCA AL VICTIMEI (sectie, atelier etc.)

4 = LOCUL UNDE S-A PRODUS ACCIDENTUL

5 = ACTIVITATEA ECONOMICA IN CARE S-A ACCIDENTAT VICTIMA (Cod CAEN)

6 = IMPREJURAREA CAUZELE ACCIDENTARII

7 = EFECTELE ACCIDENTELOR ASUPRA ORGANISMULUI UMAN

8 = DATA/ ORA ACCIDENTARII

9 = RELUARE ACTIVITATE

10 = INVALIDITATE Nr. DATA DECIZIEI; GRAD INV.

11 = DECESE

12 = DATA COMUNICARII LA ITM T:Transmis P:Primit (numele persoanei)

13 = PERIOADA CALENDARISTICA

14 = Nr. ZILE ITM (de lucru)

SECȚIUNEA a 3-a

Bolile profesionale

ART. 33

În sensul prevederilor art. 5 lit. h), afecțiunile suferite de elevi și studenți în timpul efectuării instruirii practice sunt, de asemenea, boli profesionale.

ART. 34

(1) Declararea bolilor profesionale este obligatorie și se face de către medicii din cadrul autorităților de sănătate publică teritoriale și a municipiului București.

(2) Cercetarea cauzelor îmbolnavirilor profesionale, în vederea confirmării sau infirmării lor, precum și stabilirea de măsuri pentru prevenirea altor îmbolnăviri se fac de către specialiștii autorităților de sănătate publică teritoriale, în colaborare cu inspectorii din inspectoratele teritoriale de muncă.

(3) Declararea bolilor profesionale se face pe baza procesului-verbal de cercetare.

(4) Bolile profesionale nou-declarate se raportează lunar de către autoritatea de sănătate publică teritorială și a municipiului București la Centrul național de coordonare metodologică și informare privind bolile profesionale din cadrul Institutului de Sănătate Publică București, la Centrul de Calcul și Statistica Sanitară București, precum și la structurile teritoriale ale asiguratorului stabilit conform legii.

(5) Intoxicatia acuta profesională se declara, se cercetează și se înregistrează atât ca boala profesională, cat și ca accident de muncă.

Norma de aplicare

. NORMA (A) 11/10/2006
ART. 149

Orice suspiciune de boală profesională, inclusiv intoxicația acută profesională, se va semnală obligatoriu de către toți medicii, indiferent de specialitate și locul de muncă, cu prilejul oricărei prestații medicale: examene medicale profilactice, consultații medicale de specialitate.

ART. 150

Medicul care suspectează o boală profesională sau o intoxicație acută profesională completează fișa de semnalare BP1, prevăzută în anexa nr. 19, și trimite bolnavul cu această fișă la unitatea sanitară de medicina muncii, respectiv clinica de boli profesionale sau cabinetul de medicina muncii din structura spitalelor, în vederea precizării diagnosticului de boală profesională ori de intoxicație acută profesională.

. NORMA (A) 11/10/2006

ART. 151

După primirea fișei de semnalare BP1, medicul specialist de medicina muncii din cadrul direcției de sănătate publică județene sau a municipiului București cercetează în termen de 7 zile, având în vedere ruta profesională, cauzele îmbolnăvirii profesionale.

ART. 152

Cercetarea se face în prezența angajatorului sau a reprezentantului acestuia ori, după caz, a persoanelor fizice autorizate în cazul profesiilor liberale, conform art. 34 alin. (2) din lege.

ART. 153

Cercetarea are drept scop confirmarea sau infirmarea caracterului profesional al îmbolnăvirii respective și se finalizează cu redactarea și semnarea procesului-verbal de cercetare a cazului de boală profesională, prevăzut în anexa nr. 20.

ART. 154

Procesul-verbal de cercetare a cazului de boală profesională este semnat de toți cei care au luat parte la cercetare, conform competențelor, menționându-se în mod special cauzele îmbolnăvirii, responsabilitatea angajatorilor și măsurile tehnice și organizatorice necesare, pentru prevenirea unor boli profesionale similare.

ART. 155

(1) În situația în care angajatorul sau reprezentantul acestuia ori, după caz, persoana fizică autorizată în cazul profesiilor liberale sau inspectorul de muncă ori lucrătorul sau asiguratorul nu sunt de acord cu concluziile stabilite în procesul-verbal de cercetare ori cu măsura tehnică sau organizatorică formulată, se pot adresa, în scris, în termen de 30 de zile de la data primirii procesului-verbal de cercetare a cazului de boală profesională, Comisiei de experți de medicina muncii acreditați de Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale și de Ministerul Sănătății.

(2) Componența și atribuțiile Comisiei de experți vor fi stabilite prin ordin comun al ministrului muncii, familiei și protecției sociale și al ministrului sănătății.

ART. 156

Soluțiile adoptate în aceste situații vor fi comunicate în scris celor interesați, în termen de 20 de zile de la data primirii contestației.

ART. 157

Procesul-verbal de cercetare a cazului de boală profesională se înmânează angajatorului, medicului care a semnalat îmbolnăvirea, pentru evidența îmbolnăvirilor profesionale și pentru a urmări realizarea măsurilor prescrise, direcției de sănătate publică județeană sau a municipiului București, inspectoratului teritorial de muncă participant la cercetare și asigurătorului la nivel teritorial.

ART. 158

Pe baza confirmării caracterului profesional al îmbolnăvirii, medicul de medicina muncii care a efectuat cercetarea declară cazul de îmbolnăvire profesională, completând fișa de declarare a cazului de boală profesională BP2, denumită în continuare fișa de declarare BP2, care trebuie să aibă ștampila direcției de sănătate publică județene sau a municipiului București și trebuie să cuprindă data declarării, prevăzută în anexa nr. 21.

. NORMA (A) 11/10/2006

ART. 159

Dosarul de cercetare pentru declararea bolilor profesionale se păstrează la direcția de sănătate publică județeană sau a municipiului București și va cuprinde următoarele documente:

- a) opisul documentelor din dosar;
- b) istoricul de expunere profesională (documentul care certifică ruta profesională, și anume copie de pe carnetul de muncă) și, după caz, nivelul măsurat al noxelor sau noxa identificată;
- c) copie de pe fișa de identificare a riscurilor profesionale de la dosarul medical de medicina muncii;
- d) istoricul stării de sănătate la locul de muncă (documentul eliberat de medicul de medicina muncii care asigură asistența de medicina muncii la unitatea respectivă);
- e) document medical care precizează diagnosticul de boală profesională (biletul de ieșire emis de clinica/secția de medicina muncii din structura spitalelor sau adeverința medicală emisă de medicul de medicina muncii care a precizat diagnosticul de boală profesională, în cazul în care bolnavul nu a fost internat) și copii ale unor investigații necesare pentru susținerea diagnosticului de profesionalitate;
- f) procesul-verbal de cercetare a cazului de boală profesională;
- g) copie de pe fișa de semnalare BP1.

ART. 160

(1) În cazul bolilor profesionale:

a) declararea se face de către direcția de sănătate publică județeană sau a municipiului București din care face parte medicul de medicina muncii care a efectuat cercetarea, pe baza documentelor prevăzute la art. 159, prin fișa de declarare a cazului de boală profesională BP2, care reprezintă formularul final de raportare a bolii profesionale nou-declarate;

b) semnalarea și declararea se fac într-un interval de maximum 2 ani de la încetarea expunerii profesionale considerate cauză a îmbolnăvirii. Excepție fac cazurile de pneumoconioze și cancerul.

(2) Pentru bolile profesionale declarate în unul dintre statele membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European trebuie întocmită o fișă de declarare a cazului de boală profesională BP2 de către Direcția de Sănătate Publică a Municipiului București.

ART. 161

În cazul în care unitatea la care s-a produs îmbolnăvirea a fost desființată sau nu mai există la momentul precizării diagnosticului de boală profesională, cazul respectiv se poate declara prin fișa de declarare BP2 pe baza documentelor prevăzute la art. 159, cu excepția procesului-verbal de cercetare a cazului de boală profesională.

ART. 162

Toate cazurile de boli profesionale se declară la ultimul angajator unde a lucrat bolnavul și unde există factorii de risc ai bolii profesionale respective evidențiați prin documente oficiale de la direcția de sănătate publică; ele se declară și se păstrează în evidență de către direcția de sănătate publică din județul sau din municipiul București în care se află angajatorul respectiv.

ART. 163

Direcția de sănătate publică județeană, respectiv a municipiului București, este răspunzătoare pentru corectitudinea datelor înscrise în fișa de declarare BP2.

ART. 164

Bolile profesionale cu diagnosticul de pneumoconioză se declară numai pe baza diagnosticului precizat de către comisiile de pneumoconioze de la nivelul clinicilor de boli profesionale.

. NORMA (A) 11/10/2006

ART. 165

(1) Bolile profesionale nou-declarate se raportează în cursul lunii în care s-a produs declararea, de către direcția de sănătate publică județeană, respectiv a municipiului București, la Centrul național de monitorizare a riscurilor din mediul comunitar - Compartimentul sănătate ocupațională și mediul de muncă din cadrul Institutului Național de Sănătate Publică, denumit în continuare Centrul național de monitorizare a riscurilor, precum și la structurile teritoriale ale asigurătorului stabilite conform legii.

(2) O copie a fișei de declarare BP2 se va înmâna lucrătorului diagnosticat cu boală profesională.

(3) O copie a procesului-verbal de cercetare a cazului de boală profesională se va înmâna lucrătorului a cărui boală profesională a fost infirmată în urma cercetării.

ART. 166

La nivelul Centrului național de monitorizare a riscurilor se constituie Registrul operativ național informatizat al bolilor profesionale, care se reactualizează lunar cu datele din fișele de declarare BP2.

ART. 167

Centrul național de monitorizare a riscurilor reprezintă forul metodologic care asigură asistență și îndrumare tehnică profesională în domeniul bolilor profesionale, al bolilor legate de profesii, precum și în elaborarea de reglementări pentru protecția sănătății în relație cu expunerea la agenți periculoși în mediul de muncă, promovarea sănătății la locul de muncă (elaborare de ghiduri, stabilirea de valori-limită de expunere profesională, metode standardizate de măsurare a concentrațiilor de agenți chimici conform recomandărilor Comisiei Europene, instruire de specialitate).

ART. 168

Centrul național de monitorizare a riscurilor raportează semestrial datele privind morbiditatea profesională Direcției de sănătate publică și control în sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății.

ART. 169

Centrul național de monitorizare a riscurilor transmite informațiile de interes public privind bolile profesionale tuturor instituțiilor implicate în activități cu impact asupra sănătății lucrătorilor.

ART. 170

Lista bolilor profesionale ale căror declarare, cercetare și evidență sunt obligatorii este prevăzută în anexa nr. 22.

ART. 171

Structurile de medicina muncii din cadrul direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București vor raporta, cu o periodicitate anuală, Centrului național de monitorizare a riscurilor situația absenteismului medical ca urmare a bolilor profesionale în anul respectiv.

ART. 172

Intoxicația acută profesională se declară, se cercetează și se înregistrează atât ca boală profesională, cât și ca accident de muncă.

Lista bolilor legate de profesii este prezentată în anexa nr. 23.

ART. 174

Bolile legate de profesii nu se declară. Acestea se dispensarizează medical și se comunică angajatorilor sub forma rapoartelor medicale nenominalizate privind sănătatea lucrătorilor, în vederea luării măsurilor tehnico-organizatorice de normalizare a condițiilor de muncă.

. NORMA (A) 11/10/2006

ANEXA nr. 19

la normele metodologice

Nr. .... /data .....
Județul .....
Localitatea .....
Unitatea sanitară .....

FIȘA DE SEMNALARE BPI

Către .....

Numele

.....
Prenumele ..... Sexul M/F

.....
Data nașterii: anul ..... luna ..... ziua

.....
Buletin/Carte de identitate: seria ... nr. .... CNP

.....
Adresa de domiciliu

.....
Datele de contact actuale (telefon, mobil, fax, e-mail)*) .....

Profesia

.....
Statutul socioprofesional (pensionar cu invaliditate, pensionar de vârstă,

persoană cu handicap, angajat cu unul sau mai multe contracte de muncă etc.) .....

Încadrat la

.....
Adresa unității/unităților

.....
Diagnosticul prezumtiv

.....
Agentul cauzal

.....
Ocupațiile care au generat boala:

1.

2.

3.

Vechimea în ocupațiile respective:

1.

2.

3.

*) Opțional.

Semnătura și parafa medicului

Diagnosticul de profesionalitate precizat

Semnătura și parafa
medicului de medicina muncii

Data completării:

anul ..... luna ..... ziua .....

. NORMA (A) 11/10/2006

ANEXA nr. 20

la normele metodologice

Județul .....

Localitatea .....

Unitatea sanitară .....

PROCES-VERBAL Nr. ....

de cercetare a cazului de boală profesională

anul ..... luna ..... ziua ....

Subsemnatul, dr. ...., cu legitimația nr. ...., eliberată

de Ministerul Sănătății, în prezența (numele, prenumele, funcția): .....,

efectuând cercetarea cazului de îmbolnăvire profesională

.....

din întreprinderea/instituția

.....,

cu sediul în localitatea ....., str. ....

nr. ....,

semnalat de unitatea sanitară/medicul

.....,

cu diagnosticul de

.....,

am constatat următoarele:

1. Se confirmă caracterul profesional al bolii:

.....
.....

.....
.....

a) Îmbolnăvirea profesională se datorează următoarelor cauze:

.....
.....

b) Recomandări:

.....

.....
.....

.....
.....

.....
.....

2. Se infirmă caracterul profesional al bolii:

.....
.....

.....
.....

ÎNȚREPRINDEREA/UNITATEA ANGAJATOARE

ADRESA COMPLETĂ A ÎNȚREPRINDERII/UNITĂȚII

COD CAEN*1)

Secția, atelierul

COD OCUPAȚIE ACTUALĂ*2)

COD OCUPAȚIE CARE A GENERAT BOALA*2)

Vechimea în ocupația care a generat boala

Data semnalării

Diagnosticul prezumtiv

Unitatea care a confirmat diagnosticul de profesionalitate

Diagnosticul precizat complet*3) [și codificarea radiologică în cazul diagnosticului de pneumoconioză*4)]

Data declarării (anul, luna, ziua)

Agentul cauzal (circumstanțe)

Măsurile indicate pentru bolnav (concediu medical, spitalizare, recomandări, program redus, control periodic, schimbarea locului de muncă, pensionare etc.)

Bolnavul a decedat (da, nu)

Număr total lucrători din întreprindere/unitate:

Număr lucrători din întreprindere/unitate expuși la agentul cauzal

incriminat: .....
Cercetarea s-a făcut prin Procesul-verbal nr. ....

Data completării:
anul ..... luna ..... ziua .....

Semnătura și parafa
medicului de medicina muncii

Ștampila unității

-----
*1) Din 4 cifre, conform [Ordinului președintelui Institutului Național de Statistică nr. 601/2002](#) privind actualizarea Clasificării activităților din economia națională - CAEN.

*2) Conform Ordinului ministrului de stat, ministrul muncii și protecției sociale, și al președintelui Comisiei Naționale de Statistică nr. 138/1.949/1995 privind aprobarea Clasificării ocupațiilor din România (C.O.R.), cu modificările și completările ulterioare.

*3) Denumire completă, complicații, afecțiuni asociate.

*4) După caz.

. [NORMA \(A\) 11/10/2006](#)
[ANEXA nr. 22](#)
la normele metodologice

TABEL CU BOLILE PROFESIONALE CU DECLARARE OBLIGATORIE

Neoplazii

T

Boala	Noxă profesională
Neoplasm hepatic și al	Arsen și compuși
ductelor biliare intrahepatice	Clorura de vinil monomer
	Virusuri hepatice B și C

Neoplasm al cavi- tății (foselor)	Crom hexavalent și compuși
nazale și/sau procedeul acidului al sinusurilor	Fabricarea alcoolului izopropilic prin concentrat
	Formaldehidă
	Nichel și compuși
	Pulberi de lemn

Neoplasm nazofaringian	Formaldehidă
---------------------------	--------------

Neoplasm laringian	Azbest
-----------------------	--------

	Arsen și compuși
	Azbest
	Beriliu
	Bisclormetileter și derivați

	Cadmium și compuși
	Carbura de tungsten
	Clometil-metileter
	Clorura de vinil
Neoplasm bronhopulmonar	Cobalt
	Crom hexavalent și compuși
	Dioxid de siliciu liber cristalin
	Formaldehidă
	Gaze muștar
de fum și	Hidrocarburi aromatice (din funingine, negru altele)
	Nichel și compuși
	Oxizi de fier

		Radiații ionizante
(inclusiv la		Radon și produși de dezintegrare ai radonului
		mineritul subteran al hematitei)
		Talc cu conținut de azbest
		Uleiuri minerale

		Neoplasm osos
		și al cartilajului
		articular al
		Radiații ionizante
		membrelor și cu
		alte localizări

		Neoplasme ale
		Arsen și compuși
		pielii:
		- epiteliom
		Hidrocarburi aromatice (din bitum, creozot,
		gudroane, negru
		spinocelular
		de fum, produși de gazeificare a cărbunelui,
		smoală,
		- epiteliom
		produse petroliere, uleiuri minerale și
		altele)
		bazocelular
		- melanom
		Radiații ionizante
		malign
		- boala Bowen
		(carcinom în situ)
		Uleiuri minerale

Mezoteliom	
pleural	Azbest
Mezoteliom	
peritoneal	

	Amino- și nitroderivați aromatici
	Arsen și compuși
	Auramină
	Benzen
Neoplasm al	Benzidină și derivați
vezicii și al	
căilor urinare	Hidrocarburi aromatice (din funingine,
gudroane, negru de	fum și altele)
	2- Naftilamina
	Uleiuri minerale

	Gaze muștar

Neoplasm al	
tractului digestiv	Hidrocarburi aromatice (din funingine, gudroane, negru de fum și altele)
	Uleiuri minerale

Glioblastom	Derivați de nitrozuree și nitrozoguanidine

Neoplasm	
mamar	
Neoplasm al	Hormoni sexuali (dietilstilbestrol și altele)
tractului genital	
feminin	

Neoplasm al	Hidrocarburi aromatice (din funingine, gudroane, negru de fum și altele)
tractului genital	
masculin	

	Benzen și derivați
Leucemii	Etilen-oxid (oxid de etilenă)
	Formaldehidă

Radiații ionizante

_____

Limfom non- Formaldehidă

Hodgkinian

_____

Alte afecțiuni

maligne cauzate

de expunerea

profesională

obiectivată și Agenți cancerigeni cerți din lista IARC

evaluată la unul

sau mai mulți

agenți din lista

IARC

_____

Alte boli și modificări hematologice nonmaligne

_____

Boala profesională Noxă profesională

_____

Ankylostoma duodenale

Arsen și compuși

_____

	Benzen
	Brucella
	Butil de staniu
	Cimen (paracimol)
	Compuși organofosforici și organoclorurați
	Crezoli
	Fosfor și compuși
	Hidrocarburi alifactice halogenate (clo-ură de metil = monoclorometan, hexaclorciclohexan = Lindan, tricloretilenă etc.)
	Hidrogen arseniat (arsină)
	Medicamente
	Mesitilen

Anemie	Metilcelosolv
	Monoxid de carbon
	Naftalină
cloronitroderivați	Nitro-, cloro- și aromatici (monoclorbenzen, o-diclorbenzen, DDT, trinitrotoluen, pentaclorfenol etc.)
	p-Butilbenzen
	Pirocatechină
	Pirogalol
	Plumb
	Radiații ionizante
	Silicat de etil
și alte	Trimetilbenzen (pseudocumen)
altele	hidrocarburi aromatice și

Agranulocitoză	Benzen
	Radiații ionizante
	Trinitrotoluen
	și altele

Methemoglobinemie	Amino- și nitroderivați
	Hidrogen arseniat
	Oxizi de azot
	Pirocatechină
	Pirogalol
	Rezorcină
	și altele

Afecțiuni psihice și comportamentale

Boala profesională	Noxă profesională

Sindrom posttraumatic accident de	Traumatisme craniene prin muncă

--	--

Boli neurologice

Boala profesională	Noxă profesională

Parkinson secundar	Mangan (dioxid de mangan)
	Mercur și compuși
	Monoxid de carbon
	Sulfură de carbon

Afecțiuni extrapiramidale și tulburări de motilitate:	Acrilamidă
- ataxie/tremor intențional și	Furfural
alte	
	N-Hexan

halogenate	Hydrocarburi alifatic
trihidruă de	Hydrogen fosforat (fosfină, fosfor)
	Mangan
	Mercur și compuși
	Toluen
	și altele

Mononeuropatia membrelor superioare:	Mișcări repetitive
- sindrom de tunel carpian	Vibrații
- sindromul de tunel cubital Guyon	Poziții extreme ale articulațiilor
- sindromul epitrohleo-olecranian	(în special asocierea acestor factori de risc)
- sindromul de tunel radial	risc)
- alte mononeuropatii ale membrelor superioare	

Sindrom de compresie a nervului sciatic	Poziții vicioase
---	------------------

Neuropatie	Acrilamidă
	Arsen și compuși
	Borrelia (maladia Lyme)
	Brucella (bruceloză cronică)
	Compuși organofosforici
	Dimetil aminopropionitril
etilenă)	Etilen-oxid (oxid de
halogenate	Hidrocarburi alifaticе
hexan,	Hidrocarburi alifaticе (N-
	ciclohexan și altele)
	Hidrocarburi aromatice
	Mercur
	Metil-N-butil-cetonă

		Plumb
		Sulfură de carbon
		Taliu
		Virusul hepatitic C
		Virusul varicelo-zosterian
		Vibrații
		și altele
	Mielită	Borrelia (maladia Lyme)
		Bromură de metil
(monobrommetan)		
		Brucella (bruceloza cronică)
		și altele
	Nevrită trigeminală	Hidrocarburi alifatic
halogenate		

aromatici Nitro- și aminoderivați

și altele

Encefalopatia toxică Acetonitril

Alcooli

Aldehyde

Amine aromatice și derivați

Arsen și compuși

Cetone

Decaboran

Dimetilformamidă

Dimetilsulfoxid (DMSO)

Esteri

Eteri

	Glicoli
aromatice	Hidrocarburi alifatice și
halogenate	Hidrocarburi alifatice
	Hidrogen arseniat
	Mercur și compuși
	Monoxid de carbon
	Nitroderivați alifatici
aromatici	Nitro- și cloronitroderivați
	Pentaboran
	Plumb și compuși
(amestecuri)	Solvenți organici
	Staniu și compuși
	Tetrahidrofuran

[redacted] și altele

[redacted] Paralizii [redacted] Compresii mecanice

[redacted]

Boli ale analizatorului vizual

[redacted] Boala profesională [redacted] Noxă profesională

[redacted] Conjunctivite profesionale [redacted] Alergeni și iritanți

[redacted] Radiații infraroșii

[redacted] Radiații ionizante

[redacted] Virusuri, bacterii

[redacted] și altele

[redacted] Cheratite [redacted] Acid clorhidric

[redacted] Acid fluorhidric

[redacted]

	Amoniac
	Arsen și compuși
	Benzochinone
	Cianamidă calcică
	Clor
	Creozot
	Crezoli
	Dioxid de sulf
etilenă)	Etilen-oxid (oxid de
pirocatechină, pirogalol,	Fenoli (fenol, rezorcina și altele)
	Formiat de metil
	Hidrochinonă
	Hidrogen sulfurat

[REDACTED]	[REDACTED]
[REDACTED]	Piridine
[REDACTED]	[REDACTED]
[REDACTED]	Quinoleină
[REDACTED]	[REDACTED]
[REDACTED]	Alergeni și iritanți
profesionali	[REDACTED]
[REDACTED]	[REDACTED]
[REDACTED]	Radiații infraroșii
[REDACTED]	[REDACTED]
[REDACTED]	Radiații ionizante
[REDACTED]	[REDACTED]
[REDACTED]	Radiații ultraviolete
[REDACTED]	[REDACTED]
[REDACTED]	Seleniu
[REDACTED]	[REDACTED]
[REDACTED]	Silicat de metil
[REDACTED]	[REDACTED]
[REDACTED]	Streptococcus suis
[REDACTED]	[REDACTED]
[REDACTED]	Sulfură de carbon
[REDACTED]	[REDACTED]
[REDACTED]	Virusuri
[REDACTED]	[REDACTED]
[REDACTED]	și altele
[REDACTED]	[REDACTED]
[REDACTED]	[REDACTED]

Cataractă	Dinitrocrezol
	Dinitrofenol
etilenă)	Etilen-oxid (oxid de
	Lasere
	Microunde
	Naftalină
	Radiații infraroșii
	Radiații ionizante și altele
	Trinitrotoluen
	și altele

Nistagmus	Iluminat inadecvat în mine

Astenopie acomodativă special în nefiziologice	Suprasolicitări vizuale, în condiții de iluminat cantitativ și calitativ

Nevrită optică	Alcool alilic
	Alcool metilic (metanol)
	Arsen și compuși
halogenate	Hydrocarburi alifatic
	Mercur
	Naftalină
aromatici	Nitro- și aminoderivați
	Piridine
	Sulfură de carbon
	Taliu

Amblipie (monobrommetan)	Bromură de metil
Diplopie	
Amauroză	Carbamați heterociclici
	anticolinesterazici

(monoclormetan)	Clorură de metil
	Compuși organofosforici
tiofosfați,	Fosfați, pirofosfați, fosforamide
trihidrura	Hidrogen fosforat (fosfina, de fosfor)
	Monoxid de carbon
	Sulfură de carbon
	Taliu
<hr/>	
Uveită	Streptococ
Endoftalmie	și altele
<hr/>	
Boli ale analizatorului auditiv	
<hr/>	
Boala profesională	Noxă profesională

Hipoacuzie expunere de la	Zgomot peste valorile de
Surditate angajatoru-	care se declanșează acțiunea
protecția	lui privind securitatea și sănătății lucrătorilor
(arsen, alcool, compuși mercur, monoxid sulfură de tricloretilenă și altele)	Substanțe chimice ototoxice bromură de metil, n-butil organomercuriali, mangan, de carbon, plumb, stiren, carbon, toluen,
timpanului	Explozii cu afectarea
scânteii sau	Perforații ale timpanului cu metale topite
	Traumă barometrică
urechii medii	Traumatisme cu interesarea și a timpanului
stâncii	Traumatisme cu interesarea temporale

	Curent electric
--	-----------------

Boli ale aparatului cardiovascular

Boala profesională	Noxă profesională

Sindromul Raynaud la nivelul membrelor	Vibrații cu acțiune la superioare
	Clorură de vinil
	Rășini epoxidice

Tromboflebită de efort a membrelor superioare	Efort cu mișcări ample ale superioare

Tromboflebită profundă a membrelor la conducători inferioare	Poziție șezândă prelungită rii profesioniști de vehicule și utilaje

Boli ale aparatului respirator

Boala profesională	Noxă profesională

Silicoză cristalin	Dioxid de siliciu liber
Silicotuberculoză	
Azbestoză	Azbest
Pneumoconioza minerului la cărbune	Cărbune
Aluminoză pulmonară	Aluminiu
Berilioză	Beriliu
Pneumoconioze cauzate de alte (stibioză), bariu pulberi anorganice (caolinoză), fibre (micatoză), (olivinoză), (sideroză), mixte, staniu, tantal, titan, zirconiu și	Antimoniu = stibiu (baritoză), caolin minerale artificiale, mică nefelină - apatită, olivină oxid de ceriu, oxizi de fier perlit, pulberi anorganice stanoză), talc (talcoză), tungsten, vanadiu, wolfram, altele

Fibroză pulmonară	Ardezie
	Carburi metalice (frite)
	Clorură de vinil
citostatice și altele)	Medicamente (unele
alte)	Metale grele (cobalt și
	Radiații ionizante
fumuri și vapori	Substanțe chimice (gaze,
gaze de	- inclusiv gaze de furnal,
	sudură și altele
	Șisturi
	Uleiuri minerale
	și altele
<hr/>	
Afecțiuni pulmonare benigne:	Azbest
pleurezie benignă, atelectazii	
rotunde, plăci pleurale	

Bisinoză sisal, kapoc	Bumbac, cânepă, în, iută,
Bronhoalveolită alergică extrinsecă (pneumonia prin hipersensibilizare)	Acarieni
	Actinomicete termofile
	Aer condiționat
	Alge
	Alginați
	Amiodaronă
	Amoebe
hexahidroftalică, tetra- altele)	Anhidride (ftalică, himică, tetracloroftalică, hidroftalică, trimelitică și
din dejecții)	Antigene animale (inclusiv
	Artropode

	Aur (sărurile de aur)
	Bacterii aeropurtate
	Bagasă
	Blănuri
	Brânzeturi
	Bumbac
	Cafea verde (pulbere)
gărgărițe)	Carmin (pigment din
	Ceai (pulbere)
și altele)	Cereale (grâu, orz, secară
	Compost
	Enzime din detergenți
	Făină

	Fân (în special mucegăit)
microscopici)	Fungi (comestibili și
	Hamei
	Hârtie (pastă)
	Hipofiză (pulbere)
	Izocianați
	Lemn (pulberi)
	Malt
textile)	Mumii (învelișurile lor
	Neghina sorgului
	Nucă de cocos
	Paprika
	Pește (făină de pește)

	Piretroide
	Plută
	Procarbazină
	Rășini epoxidice
	Reactivul Paulis
	Sisal
	Soia (coajă)
	Trestie de zahăr
	Tutun
	Uleiuri de răcire
	Variolă (cruste variolice)
	și altele
Sindromul toxic al pulberilor	Pulberi organice

organice (boala de siloz și altele)

BPOC Pulberi organice

Azbest

Dioxid de siliciu liber
cristalin

Alte pulberi anorganice

Substanțe chimice (gaze,
fumuri și vapori)

Rinite
profesionali Alergeni respiratori

Iritanți respiratori
profesionali

Ulcer nazal și/sau perforația
septului nazal Acid clorhidric

Acid fluorhidric

Arsen și compuși

Clorură de potasiu

| Clorură de sodiu

| Crom și compuși

| Lemn (pulberi)

| și altele

| Laringită profesionali | Alergeni respiratori

| Iritanți respiratori profesionali

| Suprasolicitare vocală profesională | cronică

| Noduli ai corzilor vocale ("nodulii | Suprasolicitare vocală profesională | cântăreților") | cronică

| Iritația și inflamația acută și | Substanțe chimice (gaze, fumuri și vapori | cronică a căilor aeriene superioare

| RADS (Reactive airways dysfunction | Substanțe chimice (gaze, fumuri și vapori | syndrome = sindrom reactiv de | căi aeriene)

Edem pulmonar acut fumuri și vapori	Substanțe chimice (gaze,

Emfizem pulmonar suflători)	Efort respirator cronic (la

Bolile ficatului

Boala profesională	Noxă profesională

Hepatite toxice hepatotoxice: arsen și de vinil, eter dicloretilic, halotan, halogenate, cloronitroderivați	Substanțe chimice compuși, brombenzen, clorură crezoli, dinoseb, dinoterbe, clormetilic, eter etilenclorhidrină, fenoli, hidrocarburi alifactice ioxinil, nitro- și aromatici și altele

Hepatite infecțioase	Amoebe
	Brucella
	Rickettsii (Febra Q)

		Virusuri hepatitice
		și altele

Boli ale pielii și țesutului subcutanat

	Boala profesională	Noxă profesională

	Dermatită alergică de contact:	Antigene animale și vegetale, adezivi,
	a) eczemă alergică de contact	biocide, cauciuc, coloranți, cosmetice,
	explozivi,	detergenți, esențe aromate,
	luptă,	fotoprotectoare, gaze de
	anestezice de contact,	medicamente (unele
	imidazolice,	antibiotice, antifungice
	nitrofurazonă,	chinină, corticoizi,
	și compuși	sulfamide și altele), metale
	sintetice	lor, rășini naturale și
	fotografici,	(monomeri), revelatori
	de contrast,	solvenți organici, substanțe
	uleiuri de răcire	substanțe de curățat,
		și altele

	b) eczemă fotoalergică de contact	Fotoalergeni

(c) eritrodermie și mercuriale	Insectofuncigide arsenicale
	Tricloretilenă
	Tetracloretilenă
	și altele

(d) dermatită de contact la proteine	Proteine vegetale și animale

(e) eritem polimorf polimorf	Alergeni ce induc eritem polimorf

(f) erupție lichenoidă lichenoidă	Alergeni ce induc erupții lichenoidă

(g) dermatită limfomatoidă limfomatoidă	Alergeni ce induc dermatită limfomatoidă

(h) dermatită purpurică de contact balsamul de (purpură alergică de contact) Disperse și derivați și dimetilol-dihidroxi- dihidroxi- propilenuree,	Adjuvanți ai cauciucului, Peru, coloranți (de tipul Basic, parafenilendiamină și altele), cumarine, etilenuree, dimetilol- propilenuree, dimetilol-

medicamente	fibre de sticlă, lână,
flavonoide,	(aprotinină, chinidină,
benzoil și	mefenazină, peroxidul de
copac,	altele), plante (mușchii de
rășini	păstârnac, sumac și altele),
rășini	melamin-formaldehidice,
de carbon,	ureo-formaldehidice, sulfură
și altele	tetrametilol-acetilendiuree

i) dermatită de contact sistemică	Alergeni ce induc dermatita sistemică
-----------------------------------	---------------------------------------

Dermatită ortoergică de contact:	Pulberi anorganice (de ciment, metalice,
a) dermatită de uzură	minerale, vată de sticlă, zgură și
(lemn și	altele), pulberi organice
repetate și	altele), microtraumatisme
	altele

b) dermatită iritativă	Detergenți, produse petroliere, reactivi
(propriu-zisă)	chimici, săpunuri, solvenți organici,
umezeală ("eczema	uleiuri și lubrefianți,
	menajeră") și altele

c) dermatită caustică (caustici)	Acizi și baze tari
----------------------------------	--------------------

(arsură chimică)	
(ciment)	Alumino-silicații de calciu
	Arsen și compuși
	Fosfor și compuși
	Var nestins (oxid de calciu)
	și altele

d) dermatită fototoxică de contact	Substanțe fototoxice
------------------------------------	----------------------

Dermatită de contact mixtă cutanată (alergică și iritativă)	Alergeni și iritanți
---	----------------------

Urticarie, angioedem (edem Quincke), șoc anafilactic	Alergeni ce induc urticarie
solar	Presiune cutanată, spectrul vizibile și (radiații infraroșii, extreme, ultraviolete), temperaturi
	vibrații

Riodermită	Radiații ionizante
------------	--------------------

Acnee profesională de huiă, minerale și	Compuși halogenați, gudron produse petroliere, uleiuri altele

Porfirie cutanată tardivă (tarda) hidrocarburi	Hexaclorbenzen și alte aromatice halogenate
	Virus hepatitic C
	și altele

--	--

Boli ale sistemului musculo-scheletic și ale țesutului conjunctiv

Boala	Noxă profesională

Bursite	Manipulare de greutate
	Mișcări repetitive
Epicondilita	Microtraumatisme repetate
	Poziții extreme, forțate, vicioase,
Sinovite suprasolici-articulațiilor:	prelungite sau violente, cu terea și traumatizarea
Tendinite torsiuni,	supraîncordări, presiuni,

		tracțiuni
	Tenosinovite	Vibrații
	Leziuni de menisc	
	Artroze	
	Periartrite	
	Deformări ale coloanei vertebrale	
	Discopatii, inclusiv hernia de disc	
	Fracturi osoase	

--	--	--

Boli ale aparatului excretor

	Boala profesională	Noxă profesională

	Nefropatie toxică	Acrilonitril
		Aldrin

A horizontal bar chart with 20 rows. Each row consists of a red bar on the left and a text label on the right. The bars are of varying lengths, with the longest bar at the top and the shortest at the bottom. The labels are: Benzochinone, Butil-toluen terțiar, Clor, Crezoli, Cumen, N, N-Dimetilformamidă, Dimetilsulfat, Dioxan, Eter etilic, Eteri de glicoli, Etil-benzen, Etilenclorhidrină, and Etilenglicol și derivați. The last two rows have bars but no labels.

	Benzochinone
	Butil-toluen terțiar
	Clor
	Crezoli
	Cumen
	N, N-Dimetilformamidă
	Dimetilsulfat
	Dioxan
	Eter etilic
	Eteri de glicoli
	Etil-benzen
	Etilenclorhidrină
	Etilenglicol și derivați

halogenați	Fenoli și derivații lor și nitrați
	Fosfor și compuși
	̂-Propiolactona
	Hidrazine
alifatic	Hidrocarburi halogenate
	Hidrogen arseniat
(cadmiu, crom, altele)	Metale grele și compuși (mercur, plumb, vanadiu și altele)
aromatici	Nitro- și cloronitroderivați
	Paraquat (Dipiridillium)
	Piridine
	Pirogalol
	Silicat de metil și de etil

	Stiren
(tetrahidronaftalină)	Tetralină
	Triazine
	și altele

Nefropatie infecțioasă	Brucella
	Hantavirus
	Mycobacterium tuberculosis
din grupul A	Streptococ beta-hemolitic
	și altele

--	--

Boli profesionale cauzate de expunerea la agenți fizici neclasificate anterior

Boala	Noxă profesională

--	--

Colaps caloric, crampe calorice, șoc caloric	Microclimat cald
Hipotermie, degerături	Microclimat rece
Îmbolnăviri datorate compresiunilor crescute sau decompresiunilor (hipobarism)	Presiuni atmosferice (hiperbarism) sau scăzute
Boala de vibrații: - sindrom osteo-musculo-articular - sindrom digestiv - sindromul Raynaud - sindrom neurologic	Vibrații
Boala de iradiere (sindrom acut de iradiere)	Radiații ionizante
Sindroame neuro-cardio-vasculare și magnetice endocrine	Câmpuri electrice și magnetice
neionizante din radiofrecvență	Radiații electromagnetice banda microunde și radiofrecvență
Boli infecțioase și parazitare	

	Boala	Noxă profesională

	Tuberculoză (uman și animal)	Mycobacterium tuberculosis

	Hepatită A, B, C, E	Virus hepatitic A, B, C, E

	Leptospiroză	Leptospira

	Bruceloză	Brucella

	Tetanos	Clostridium tetani

	Boli infecțioase și parazitare, Directivei inclusiv tropicale, pentru care riscul de infectare a fost evaluat	Agenți biologici conform 2000/54 CEE

--	--	--

Intoxicații acute, subacute și cronice profesionale și
consecințele lor

	Boala	Noxă profesională

Intoxicații acute, subacute și	Acid azotic
cronice profesionale și	
consecințele lor	Acid cianhidric
	Acid sulfuric
	Acizi organici
	Acrilonitril
	Alcool butilic (Butanol)
	Alcool izopropilic
(Izopropanol)	
	Alcool metilic (Metanol)
	Amine alifatic
	Amine alifatic halogenate
	Amoniac
	Antimoniu (stibiu) și
compuși	

	Antracen
	Arsen și compuși
acestua (omologii	Benzen sau omologi ai
prin formula:	benzenului sunt definiți
	C_nH_{2n-6})
	Benzochinone
	Beriliu și compuși
	Bitum
	Brom
	1,4-Butandiol
	Cadmiu și compuși
	Carbazol și compuși
	Cetone: acetonă,
cloracetonă, bromacetonă	hexafluoracetonă, metil etil
cetonă,	metil n-butil cetonă, metil
izobutil	cetonă, diacetonă alcool,
oxid metil	

metilciclohexanonă	Izofталic, 2-
	Cianuri și compuși
	Clor
	Crom și compuși
fenolici, nitriți, hidrazinelor	Derivați halogenați, nitrați sau sulfonați ai
	Diutilen glicol
	Disulfură de carbon
	Esteri organofosforici
	Esterii acidului azotic
eter, izopropil	Eteri: metil eter, etil
diclorizopropil eter,	eter, vinil eter,
eter ai	guaiacol, metil eter și etil
	etilenglicolului
	Etilen glicol

	Fenoli halogenați
	Fenoli sau omologi
	Fluor și compuși
	Formaldehida
	Fosfor și compuși
	Fosgen (Oxiclorura de carbon)
	Funingine, negru de fum
	Gaz, petrol lampant
	Gudroane
	Hidrazine
derivate din	Hidrocarburi alifatic
petrol	benzină (solvent nafta) sau
halogenate	Hidrocarburi alifatic
(inclusiv	Hidrocarburi aromatice

		policiclice = HPA)
halogenate		Hydrocarburi aromatice
		Hydrogen sulfurat
		Iod
		Izocianați
		Mangan și compuși
		Mercur și compuși
		Monoxid de carbon
omologi ai ei		Naftalen (naftalină) sau
prin formula:		(omologul ei este definit
		C_nH_{2n-12})
		Naftoli halogenați
		Naftoli sau omologi
		Nichel și compuși

aromatici	Nitro- și aminoderivați
și ai	Nitroderivați ai glicolilor glicerolului
	Nitroderivați alifatici
	Nitrofenoli și omologi
halogenați	Oxizi alchilarilici
	Oxizi de azot
	Oxizi de sulf
	Parafină
	Plumb și compuși
	Produse petroliere
cărbunelui	Produși de distilare a
	Smoală
halogenați	Sulfonați alchilarilici

Uleiuri minerale

Vanadiu și compuși

Vinilbenzen și divinilbenzen

și altele

Lista suplimentară - Alți factori profesionali considerați
posibil nocivi:

Anhidride aromatice și compuși

Argint

Ciocolată, zahăr și făină - cauzând carii dentare

Decalina

Difenil

Difenil oxid

Fibre minerale

Fibre sintetice

Magneziu

Mercaptani

Metacrilonitril

Ozon

Platina

Sidef

Terpene

Thiopene

Tioalcooli

Tioeteri

Tiofenoli

ST

NOTĂ:

Tabelul cu bolile profesionale cu declarare obligatorie va fi revizuit periodic.

. NORMA (A) 11/10/2006

ANEXA nr. 23

la normele metodologice

TABEL CU BOLILE LEGATE DE PROFESIUNE

T

CAUZALI	BOALA LEGATA DE PROFESIUNE	FACTORI PROFESIONALI
	Hipertensiune Arterială temperatură și radia- suprasolicitare	Zgomot, vibrații, ții calorice crescute, neuropsihică și altele
	Boală cardiacă ischemică neuropsihice	Suprasolicitări fizice și crescute și altele
	Varice ale membrelor inferioare static sau complicate cu tulburări trofice sau greutăți cu tromboflebite	Ortostatism prelungit asociat cu manipulare de
	Afecțiuni respiratorii cronice alte nespecifice	Pulberi, gaze iritante și
	Afecțiuni digestive zgomot, noxe	Temperatură crescută,

	chimice și altele
Afecțiuni osteo-musculo-articulare vibrații, efort (lombalgii, cervico-scapulalgii și incomoda, efect altele)	Microclimat nefavorabil, fizic crescut, postură traumatic mecanic și altele
Nevroze și alte afecțiuni neuropsihice chimice, supraso- altele	Zgomot vibrații, noxe licitare neuropsihica și altele
ST	

CAP. VII

Grupuri sensibile la riscuri

ART. 35

Grupurile sensibile la riscuri specifice, cum ar fi: femeile gravide, lehuzele sau femeile care alăptează, tinerii, precum și persoanele cu dizabilitati, trebuie protejate împotriva pericolelor care le afectează în mod specific.

ART. 36

Angajatorii au obligația sa amenajeze locurile de muncă ținând seama de prezenta grupurilor sensibile la riscuri specifice.

CAP. VIII

Infrațiuni

ART. 37

Abrogat.

Art. 37 a fost abrogat de [art. 183 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.

Prin [DECIZIA nr. 513 din 4 iulie 2017](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 578 din 19 iulie 2017, s-a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 37 alin. (2) din [Legea](#)

securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, constatându-se că sintagma „consecințe deosebite” din cuprinsul acestora este neconstituțională.

Conform art. 147 alin. (1) din CONSTITUȚIA ROMÂNIEI republicată în MONITORUL OFICIAL nr. 767 din 31 octombrie 2003 dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare, precum și cele din regulamente, constatate ca fiind neconstituționale, își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pun de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept.

ART. 38
Abrogat.

Art. 38 a fost abrogat de art. 183 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.

CAP. IX

Contravenții

ART. 39

(1) Constituie contravenții faptele săvârșite de angajatorii aflați în una dintre situațiile prevăzute de prezenta lege.

(2) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei încălcarea dispozițiilor art. 13 lit. b), c), p) și r).

(3) Abrogat.

Alin. (3) al art. 39 a fost abrogat de lit. a) a art. IV din LEGEA nr. 51 din 19 martie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 182 din 21 martie 2012.

(4) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 4.000 lei la 8.000 lei încălcarea dispozițiilor art. 12 alin. (1) lit. a) și b), art. 13 lit. a), d)-f), h)-m) și o), art. 20, art. 29 alin. (1) lit. a) și ale art. 32 alin. (2).

(5) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 3.500 lei la 7.000 lei încălcarea dispozițiilor art. 7 alin. (4)-(6), art. 8, art. 11 alin. (1) și (3), art. 13 lit. q) și s) și ale art. 27 alin. (1) lit. a) și b).

(6) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 3.000 lei la 6.000 lei următoarele fapte:

a) încălcarea dispozițiilor art. 9 alin. (1), ale art. 10 și 16;

b) încălcarea dispozițiilor art. 14, 15 și ale art. 34 alin. (1).

(7) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 2.500 lei la 5.000 lei încălcarea dispozițiilor art. 11 alin. (2) și (4), ale art. 17, 19 și 21.

(8) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 4.000 lei următoarele fapte:

a) încălcarea dispozițiilor art. 12 alin. (1) lit. c) și d), art. 13 lit. g), art. 18 alin. (5) și (6) și ale art. 36;

b) încălcarea dispozițiilor art. 34 alin. (5).

(9) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei nerespectarea reglementărilor de securitate și sănătate în munca privind:

a) fabricarea, transportul, depozitarea, manipularea sau utilizarea substanțelor ori preparatelor chimice periculoase și a deșeurilor rezultate;

b) prevenirea prezentei peste limitele maxime admise a agenților chimici, fizici sau biologici, precum și suprasolicitarea diferitelor organe sau sisteme ale organismului uman;

c) darea în exploatare sau repunerea în funcțiune, parțială ori totală, a construcțiilor, echipamentelor de muncă noi sau reparate, precum și pentru aplicarea proceselor tehnologice;

d) întocmirea și respectarea documentațiilor tehnice pentru executarea lucrărilor care necesita măsuri speciale de siguranță;

e) folosirea surselor de foc deschis și fumatul la locurile de muncă unde acestea sunt interzise;

f) prevenirea accidentelor prin electrocutare la executarea, exploatarea, întreținerea și repararea instalațiilor și a echipamentelor electrice, precum și pentru prevenirea efectelor electricitatii statice și ale descărcărilor atmosferice;

g) asigurarea și folosirea instalațiilor electrice de construcție adecvate la locurile de muncă unde exista pericole de incendiu sau de explozie;

h) asigurarea celei de-a doua surse de alimentare cu energie electrică a echipamentelor de muncă;

i) transportul, manipularea și depozitarea echipamentelor de muncă, materialelor și produselor;

j) delimitarea, îngrădirea și semnalizarea zonelor periculoase;

k) semnalizarea de securitate și/sau de sănătate la locul de muncă;

l) asigurarea exploatării fără pericole a recipientelor-butelii cu gaze comprimate sau lichefiate, a instalațiilor mecanice sub presiune și a celor de ridicat, a conductelor prin care circulă fluide sub presiune și a altor asemenea echipamente de muncă;

m) utilizarea, întreținerea, revizia și repararea periodică a echipamentelor de muncă;

n) asigurarea, marcarea și întreținerea căilor de acces și de circulație;

o) asigurarea iluminatului de siguranță;

p) organizarea activității de păstrare, întreținere și denocvizare a echipamentului individual de protecție;

q) întocmirea documentelor de urmărire a parametrilor funcționali ai echipamentelor de muncă și a rapoartelor de serviciu pentru instalațiile cu regim special de exploatare;

r) aplicarea metodelor de exploatare miniera, execuția, exploatarea și întreținerea lucrărilor miniere, realizarea și

funcționarea sistemului de aeraj, corespunzător clasificării minelor din punctul de vedere al emanatiilor de gaze;

s) amenajarea locurilor de muncă pentru lucrul la înălțime, în spații închise și în condiții de izolare.

ART. 40

Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei neprezentarea de către serviciile externe a raportului semestrial de activitate.

ART. 41

Sanctiunile contravenționale prevăzute la art. 39 alin. (2)-(9) și la art. 40 se aplică angajatorilor.

ART. 42

(1) Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor prevăzute la art. 39 alin. (2)-(9) și la art. 40 se fac de către inspectorii de muncă.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor prevăzute la art. 39 alin. (6) lit. b) și alin. (8) lit. b) se fac și de către inspectorii sanitari din cadrul Ministerului Sănătății Publice și al unităților subordonate.

(3) Abrogat.

Alin. (3) al art. 42 a fost abrogat de [art. 183 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.

ART. 43

(1) Prevederile art. 39 alin. (2)-(9) și ale [art. 40 se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001](#) privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 180/2002](#), cu modificările și completările ulterioare.

(2) Contravenientul poate achită pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia jumătate din minimul amenzii prevăzute de lege, corespunzător faptei pentru care a fost sancționat, inspectorul de muncă făcând mențiune despre aceasta posibilitate în procesul-verbal.

ART. 44

Angajatorii răspund patrimonial, potrivit legii civile, pentru prejudiciile cauzate victimelor accidentelor de muncă sau bolilor profesionale, în măsura în care daunele nu sunt acoperite integral prin prestațiile asigurărilor sociale de stat.

CAP. X

Autorități competente și instituții cu atribuții în domeniu

ART. 45

(1) Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei este autoritatea competentă în domeniul securității și sănătății în munca.

(2) Principalele atribuții ale Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei în acest domeniu sunt următoarele:

- a) elaborează politica și strategia națională în domeniul securității și sănătății în munca, în colaborare cu Ministerul Sănătății Publice și prin consultarea cu alte instituții cu atribuții în domeniu;
- b) elaborează proiecte de acte normative în vederea implementării unitare a strategiei naționale și a acquis-ului comunitar din domeniu;
- c) avizează reglementările cu implicații în domeniu inițiate de alte instituții, potrivit legii, și participa, după caz, la elaborarea unor astfel de reglementări;
- d) monitorizează aplicarea legislației pe baza datelor, a informațiilor și a propunerilor transmise de instituțiile aflate în subordine sau coordonare, precum și ale celor cu care colaborează în desfășurarea activității;
- e) abilitază persoane juridice și fizice pentru a presta servicii de protecție și prevenire în domeniul securității și sănătății în munca, denumite în prezenta lege servicii externe, la care se face referire la art. 8 alin. (4);
- f) recunoaște, desemnează, notifica și supraveghează laboratoare de încercări, precum și organisme din domeniul sau de competența, în condițiile legii;
- g) coordonează, în colaborare cu Ministerul Educației și Cercetării, elaborarea programelor de cercetare de interes național în domeniul securității și sănătății în munca;
- h) organizează, împreună cu Ministerul Educației și Cercetării, activitatea de pregătire generală și/sau de specialitate în domeniul securității și sănătății în munca pentru instituțiile de învățământ;
- i) desfășoară activități de informare-documentare, potrivit legii;
- j) avizează materiale de informare și instruire, cum ar fi suporturi de curs, broșuri, pliante, afișe elaborate de alte persoane juridice sau fizice, în sensul asigurării concordanței mesajelor pe care acestea le conțin cu prevederile legislației în vigoare;
- k) reprezintă statul în relațiile internaționale din domeniul sau de competența.

ART. 46

(1) Ministerul Sănătății Publice, ca organ de specialitate al administrației publice centrale, este autoritatea centrală în domeniul asistenței de sănătate publică.

(2) Ministerul Sănătății Publice îndeplinește, în principal, următoarele atribuții în domeniul sănătății lucrătorilor la locul de muncă:

- a) coordonează activitatea de medicina a muncii la nivel național;
- b) elaborează sau avizează reglementări pentru protecția sănătății în relație cu mediul de muncă, pentru promovarea sănătății la locul de muncă, precum și pentru medicina muncii;
- c) supraveghează starea de sănătate a lucrătorilor;

- d) asigura formarea și perfecționarea profesională în domeniul medicinei muncii;
- e) coordonează activitatea de cercetare, declarare, înregistrare și evidenta a bolilor profesionale și a celor legate de profesiune;
- f) autorizează/avizează și controlează calitatea serviciilor medicale acordate lucrătorilor la locul de muncă;
- g) colaborează cu alte instituții implicate în activități cu impact asupra sănătății lucrătorilor;
- h) îndeplinește și alte atribuții, conform competențelor sale în domeniu, reglementate prin legi speciale.

ART. 47

(1) Inspekția Muncii reprezintă autoritatea competentă în ceea ce privește controlul aplicării legislației referitoare la securitatea și sănătatea în munca.

(2) Instituția prevăzută la alin. (1) controlează modul în care se aplică legislația națională din domeniul securității și sănătății în munca la toate persoanele fizice și juridice din sectoarele prevăzute la art. 3 alin. (1), cu excepția celor prevăzute la art. 50 alin. (1) și (2), și are, în principal, următoarele atribuții:

- a) controlează realizarea programelor de prevenire a riscurilor profesionale;
- b) solicita măsurători și determinări, examinează probe de produse și de materiale în unități și în afară acestora, pentru clarificarea unor evenimente sau situații de pericol;
- c) dispune sistarea activității sau scoaterea din funcțiune a echipamentelor de muncă, în cazul în care constata o stare de pericol grav și iminent de accidentare sau de îmbolnavire profesională și sesizează, după caz, organele de urmărire penală;
- d) cercetează evenimentele conform competențelor, avizează cercetarea, stabilește sau confirmă caracterul accidentelor;
- e) coordonează, în colaborare cu Institutul Național de Statistică și cu celelalte instituții implicate, după caz, sistemul de raportare și evidenta a accidentelor de muncă și a incidentelor, iar, în colaborare cu Ministerul Sănătății Publice, sistemul de raportare a bolilor profesionale sau legate de profesie;
- f) analizează activitatea serviciilor externe prevăzute la art. 8 alin. (4) și propune retragerea abilitării, după caz;
- g) raportează Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei situațiile deosebite care necesită îmbunătățirea reglementărilor din domeniul securității și sănătății în munca;
- h) furnizează informații celor interesați despre cele mai eficiente mijloace de respectare a legislației din domeniul securității și sănătății în munca.

ART. 48

(1) Asiguratorul, stabilit de lege, reprezintă autoritatea competentă în domeniul asigurării pentru accidente de muncă și boli profesionale.

(2) Instituția prevăzută la alin. (1) are atribuții pentru:

a) sprijinirea activității de prevenire în domeniul securității și sănătății în munca a angajatorilor;

b) reabilitarea medicală și, după caz, psihologică, precum și compensarea victimelor accidentelor de muncă și ale bolilor profesionale;

c) raportarea către Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei a situațiilor deosebite care necesita îmbunătățirea reglementărilor din domeniul securității și sănătății în munca.

ART. 49

Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Muncii fundamentează științific măsurile de îmbunătățire a activității de securitate și sănătate în munca și promovează politica stabilită pentru acest domeniu.

ART. 50

(1) Ministerul Apărării Naționale, structurile militare și structurile în care își desfășoară activitatea funcționari publici cu statut special din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, Direcția Generală a Penitenciarelor din cadrul Ministerului Justiției, Serviciul Roman de Informații, Serviciul de Informații Externe, Serviciul de Protecție și Paza, Serviciul de Telecomunicații Speciale, precum și Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare organizează, coordonează și controlează activitatea de securitate și sănătate în munca din unitățile lor, prin serviciile de prevenire și protecție create sau desemnate de către aceste instituții, în scopul aplicării prevederilor prezentei legi.

(2) Cercetarea, înregistrarea și evidenta accidentelor de muncă și a bolilor profesionale produse în unitățile din subordinea instituțiilor prevăzute la alin. (1) se efectuează de organele proprii ale acestora.

(3) Instituțiile prevăzute la alin. (1) pot elabora reglementări proprii pentru aplicarea prezentei legi, în completarea celor existente la nivel național.

CAP. XI

Dispoziții finale

ART. 51

(1) Se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, următoarele acte normative:

a) normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi;

b) transpunerea directivelor specifice referitoare la securitatea și sănătatea în munca.

(2) În aplicarea prevederilor prezentei legi, Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei va elabora proiecte de acte normative necesare implementării și/sau adaptării situațiilor existente la cerințele prezentei legi.

ART. 52

(1) Activitățile de interes național în domeniul securității și sănătății în munca și sursele de acoperire a cheltuielilor necesare în vederea realizării acestora se aproba prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

(2) Activitățile de interes național privind cercetarea științifică în domeniul securității și sănătății în munca se finanțează din fondurile prevăzute pentru acestea, potrivit legii.

ART. 53

(1) Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 octombrie 2006.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abroga [Legea protecției muncii nr. 90/1996](#), republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 47 din 29 ianuarie 2001, cu modificările și completările ulterioare, [Decretul Consiliului de Stat nr. 400/1981](#) pentru instituirea unor reguli privind exploatarea și întreținerea instalațiilor, utilajelor și mașinilor, întărirea ordinii și disciplinei în munca în unitățile cu foc continuu sau care au instalații cu grad ridicat de pericol în exploatare, republicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 5 din 11 ianuarie 1982, precum și orice alte dispoziții contrare.

*

Prezenta lege transpune [Directiva Consiliului nr. 89/391/CEE](#) privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 183/1989.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU
PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VACAROIU

București, 14 iulie 2006.
Nr. 319.
